

Ikt.sz.: IUB-40/2-3/2016.

IUB-1/2017. sz. ülés
(IUB-79/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2017. február 1-jén, szerdán, 10 óra 07 perckor
az Országház Nagy Imre-tanácstermében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	4
Az ülés résztvevői	5
Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	6
A közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetékek és díjak megszüntetéséről szóló T/13091. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	7
A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvénynek az adósságcsapdába került családok hatékonyabb megsegítéséhez szükséges módosításáról szóló T/12588. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	8
Schmuck Erzsébet szóbeli kiegészítése	8
Hozzászólások	9
Schmuck Erzsébet reflexiói	14
Határozathozatal	14
Dr. Staudt Gábor szóbeli kiegészítése	15
Hozzászólások	16
Dr. Staudt Gábor reflexiói	22
Határozathozatal	23
Az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló H/12907. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	23
Az Európa Tanács nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Egyezménye kötelező hatályának elismeréséhez és kihirdetéséhez szükséges intézkedések megtételéről szóló H/13052. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	23
Szelényi Zsuzsanna szóbeli kiegészítése	24
Dr. Szél Bernadett szóbeli kiegészítése	25
Hozzászólások	27
Szelényi Zsuzsanna reflexiói	32
Dr. Szél Bernadett reflexiói	34

<i>Határozathozatal</i>	36
<i>Az MSZP képviselőcsoportjának megkeresése Kövér László házelnök 2016. november 21-ei ülésvezetése tárgyában (IUB/60-1/2016) (Állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban)</i>	36
<i>Hozzászólások</i>	36
<i>Határozathozatalok</i>	40
<i>Az 1956-os forradalom 60. és a 2006-os forradalmi események 10. évfordulója alkalmából történő közkegyelem gyakorlásáról szóló T/13006. számú törvényjavaslat</i>	40
<i>Sneider Tamás (Jobbik) előterjesztő szóbeli kiegészítése</i>	40
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	43
<i>Határozathozatal</i>	49
<i>Egyebek</i>	49
<i>Az ülés berekesztése</i>	49

Napirendi javaslat

1. A közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetékek és díjak megszüntetéséről szóló törvényjavaslat (T/13091. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
 - a) A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvénynek az adósságcsapdába került családok hatékonyabb megsegítéséhez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12588. szám)
(Dr. Schmuck Erzsébet (LMP) képviselő önálló indítványa)
 - b) Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12895. szám)
(Vona Gábor, Volner János, Mirkóczki Ádám, dr. Staudt Gábor, dr. Apáti István, Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
 - c) Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/12999. szám)
(Szabó Timea (független) képviselő önálló indítványa)
 - d) Az 1956-os forradalom 60. és a 2006-os forradalmi események 10. évfordulója alkalmából történő közkegyelem gyakorlásáról szóló törvényjavaslat (T/13006. szám)
(Sneider Tamás, dr. Gyüre Csaba (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
 - e) Az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/12907. szám)
(Szelényi Zsuzsanna (független) képviselő önálló indítványa)
 - f) Az Európa Tanács nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Egyezménye kötelező hatályának elismeréséhez és kihirdetéséhez szükséges intézkedések megtételéről szóló határozati javaslat (H/13052. szám)
(Schmuck Erzsébet, dr. Szél Bernadett, Sallai R. Benedek, Ikotity István (LMP) képviselők önálló indítványa)
3. Az MSZP képviselőcsoportjának megkeresése Kövér László házelnök 2016. november 21-ei ülésvezetése tárgyában (IUB/60-1/2016.)
(Állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Dr. Rubovszky György** (KDNP), a bizottság elnöke

Dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Demeter Zoltán (Fidesz)
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Dr. Apáti István (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Budai Gyula (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) dr. Rubovszky Györgynek (KDNP)
Varga József (Fidesz) dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)
Vígh László (Fidesz) Demeter Zoltánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Kubovicsné dr. Borbély Anett, a bizottság főtanácsadója
Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak**Hozzászólók**

Schmuck Erzsébet (LMP) országgyűlési képviselő
Szelényi Zsuzsanna (független) országgyűlési képviselő
Dr. Szél Bernadett (LMP) országgyűlési képviselő
Sneider Tamás (Jobbik) országgyűlési képviselő
Dr. Horváth Tamás főosztályvezető (Miniszterelnökség)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 07 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Elnézést, először a sajtó képviselőit kérdezem, hogy elkészültek-e, tudunk-e kezdeni. *(Dr. Répássy Róbert: Elnézést, elnök úr, én is elkészültem. - Derűltség. - Dr. Répássy Róbert: Mint bizottsági tag.)*

Tisztelettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait. Engedjék meg, hogy a megjelent tagoknak, a vendégeinknek, a munkatársaknak eredményes és boldog új esztendőt kívánjak tekintettel arra, hogy ez az első bizottsági ülésünk. *(Dr. Staudt Gábor: De nem az utolsó!)* A bizottsági ülést megnyitom.

Megállapítom, hogy Répássy Róbert képviselő úr helyettesíti Varga József képviselő urat, Demeter Zoltán képviselő úr helyettesíti Vígh László képviselő urat, Vas Imre alelnök úr helyettesíti Budai Gyula alelnök urat és Rubovszky György helyettesíti Vitányi István alelnök urat. A bizottság így határozatképes.

Tisztelt Bizottság! A napirenddel kapcsolatban nekem egyetlen egy módosításom van. A napirendi javaslat 2/c. pontjában Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításáról szóló T/12999. számú javaslat tárgyalása ügyében Szabó Tímea képviselő asszony azzal a kérelemmel fordult a bizottsághoz időben, hogy ne tárgyaljuk, mert egyéb elfoglaltsága okán a tárgyaláson nem tud megjelenni. Ebből adódóan kötelezettsége a bizottságnak, hogy ennek a kérésnek eleget tegyen. Így a mi határidőnk 30 nappal meghosszabbodik.

Tisztelt Bizottság! Ezen túlmenően a napirenddel kapcsolatban egyéb módosító indítványom nincs. Kérdezem, van-e más indítvány. *(Dr. Staudt Gábor jelentkezik.)* Staudt Gábor képviselő úrnak van indítványa.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném kérni, hogy a 2/d. pont kerüljön a végére, mármint a 2. ponton belül, lévén, hogy Sneider Tamás képviselőtársunk érkezik és szeretne hozzászólni, illetve ő az előterjesztője. Ezért, hogy biztosan ideérjen, kérem, hogy ezt rakjuk hátrébb. Köszönöm.

ELNÖK: Azt hiszem, Sneider Tamás alelnök úrnak ezt az igényét illik teljesíteni. Kérdezem, hogy a napirenddel kapcsolatban van-e még indítvány. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Először az a kérdés, hogy levesszük-e napirendről a Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítását, ahogy Szabó Tímea kérte. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta.

Kérdezem, teljesíti-e a bizottság Sneider Tamás alelnök úr kérését, hogy a második napirendi ponton belül kerüljön az utolsó helyre. Vagy a legutolsó legyen? *(Dr. Staudt Gábor: Lehet legutolsó is kérni? Akkor igen.)* Akkor az az indítvány, hogy az legyen a legutolsó napirendi pontunk. Aki ezt támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadta a bizottság.

Tisztelt Bizottság! Most már csak az következik, hogy az írásban előterjesztett napirendet az előbb elfogadott módosításokkal a tisztelt bizottság elfogadja-e. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet. *(Dr. Bárándy Gergely megérkezik.)*

**A közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetékek és díjak megszüntetéséről szóló T/13091. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Tisztelt Bizottság! A közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetékek és díjak megszüntetéséről szóló törvényjavaslat részletes vitája az első. Tisztelettel köszöntöm dr. Horváth Tamás főosztályvezető urat. Csak egy pillanat türelmet kérek!

Elnézést kérek, az első napirendi pont tárgyalása előtt egy hivatalos bejelentést szeretnék tenni a bizottság számára. A bizottság volt titkárnöje távozott a bizottságtól, nem a munkája miatt volt kifogás, nem mi küldtük el, hanem mint csepeli lakos, akinek kisgyereke van, állást változtatott, elment. Szeretném bejelenteni és bemutatni, hogy a bizottságnak a parlament régi dolgozója, Kiss Erika Gabriella az új titkárnöje. Kérem, álljon fel! *(Megtörténik.)* Ezt a bejelentést kérem tudomásul venni.

Elnézést kérek a főosztályvezető úrtól és folytatnánk az első napirendi pont tárgyalását. Főosztályvezető úr, az első kérdés az, hogy megfelel-e az előterjesztés a határozati házszabály 44. és 45. §-ának az előterjesztő szerint. Kérem, erről nyilatkozzon!

DR. HORVÁTH TAMÁS főosztályvezető (Miniszterelnökség): Igen, megfelel.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e ezzel kapcsolatban valakinek észrevétele? *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem a bizottságot, ki az, aki szerint a határozati házszabály 44. és 45. §-ában foglaltaknak megfelel a 13091. számú törvényjavaslat. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Bizottság! Van egy háttéranyagunk, amely négy pontból áll, ezen kell végigmennünk. Az 1. pontot Hadházy Ákos terjesztette elő. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy támogatja-e.

DR. HORVÁTH TAMÁS főosztályvezető (Miniszterelnökség): Kormányálláspontot tudok mondani. Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. A kormány nem támogatja. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem, hogy ki támogatja az 1. pontot. *(Szavazás.)* Három igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazat. A bizottság nem fogadta el.

A 2. módosító indítványt Szabó Sándor képviselő úr terjesztette elő. Kérdezem az előterjesztőt!

DR. HORVÁTH TAMÁS főosztályvezető (Miniszterelnökség): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Ki támogatja? *(Szavazás.)* Három igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazat.

A 3. pont alatt szintén Hadházy Ákos képviselő úr terjeszt elő módosító indítványt. Kérdezem az előterjesztőt!

DR. HORVÁTH TAMÁS főosztályvezető (Miniszterelnökség): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem, ki támogatja a 3. módosító indítványt. *(Senki sem jelentkezik.)* Három igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc nem támogatja.

A 4. pont alatt szintén Hadházy Ákos adott be módosító indítványt. Kérdezem az előterjesztő véleményét.

DR. HORVÁTH TAMÁS főosztályvezető (Miniszterelnökség): Nem támogatja.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)*

Ki támogatja? *(Szavazás.)* Három igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc nem támogatja.

Tisztelt Bizottság! Az előterjesztőtől kaptunk egy három pontból álló szövegpontosító, helyesírás és hasonló javításáról szóló előterjesztést és azt indítványozták, hogy a bizottság határozati javaslatként adja be. Nekem rögtön szemet szúrt az 1. pontban az 50 ezer leírása. De aztán utána érdeklődtem és megtudtam, hogy a jogalkotási törvény nem azt mondja, hogy pont vagy vessző van az 50 ezernél, hanem szóköz. Ezt, ahogy van, így terjesztem elő a bizottságnak. Kérdezem a bizottságot, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Itt nem kérdezem az előterjesztőt, mert ez egyértelmű. Hozzászólót nem láttam. Kérdezem a bizottságot, ki az, aki támogatja, hogy ezt a három pontosítást elfogadjuk. De nevesítsük! Kimaradt egyszer az, hogy harmadik bekezdés, aztán a végén kettőspontot kell írni és nem pontot *(Dr. Staudt Gábor: Támogatjuk!)*, a harmadiknál pedig... *(Dr. Staudt Gábor: Támogatjuk, elnök úr! - Derültség.)* Nagyszerű, mindenki támogatja. A bizottság egyhangúlag előterjesztette, akkor ez lesz a részletes vitát lezáró módosító indítványa a bizottságnak. Ezzel ezt a napirendi pontot lezártam és a részletes vitát is lezártam. Nagyon szépen köszönöm a főosztályvezető úr közreműködését.

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvénynek az adósságcsapdába került családok hatékonyabb megsegítéséhez szükséges módosításáról szóló T/12588. számú törvényjavaslat

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A következő napirendi pontunk képviselői önálló indítványok tárgysorozatba vételéről szól. Az első napirendi pont a 12588. számú, a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvénynek az adósságcsapdába került családok hatékonyabb megsegítéséhez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat. Az előterjesztő Schmuck Erzsébet képviselő asszony, akit tisztelettel köszöntök. Először is őt kérdezem meg, hogy kíván-e az előterjesztéshez kiegészítést fűzni. *(Schmuck Erzsébet: Igen.)* Igen, megadom a szót. Parancsoljon!

Schmuck Erzsébet szóbeli kiegészítése

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A magáncsőd intézménye körül az utóbbi időben nagyon nagy csend van. A legutóbbi adatok szerint alig valamivel több, mint ötszázan jelentkeztek be ebbe az intézménybe, miközben ez ideig közel egymilliárd forintot költött a

kormány ennek az intézményrendszernek a felállítására és működtetésére. Azt látjuk, tapasztaljuk, hogy a magáncsőd intézményére nagyon nagy szükség lenne, legalább 180 ezer adósnak lenne rá szüksége. Mint ahogy emlékeznek a törvényből, a magáncsőd intézményének alapvetően két fő célja van. Az egyik fontos terület, hogy azon lakáshitelesek helyzetén, akik adósságcsapdába kerültek, lehessen javítani, hogy ne fordulhasson elő az, hogy utcára kerülnek. A másik célja a magáncsőd intézményének, hogy segítsen azokon - és nagyon sokan vannak ilyenek -, akik kisebb adóssággal küszködnek, itt például a közműtartozásokra gondolok, vagy arra az esetre, ha valaki nem tudja fizetni a közös költséget. Tehát nagyon nagy szükség lenne erre az intézményre.

De ez az intézményrendszer, mint ahogy az LMP már akkor is, amikor a törvényt tárgyaltuk, elmondta, ezer sebből vérzik. Nemcsak arról van szó, hogy ez az intézményrendszer túl bürokratikus, legalább száz oldalon kell átrágniuk magukat azoknak, akik ezt igénybe akarják venni, hanem arról is szó van, hogy teljesíthetetlen feltételeket állított a kormány, illetve a törvény azok elé, akik ezt az intézményt igénybe szeretnék venni. Még mindig, most is nagyon magas a belépési küszöb, legalább kétmillió forintos tartozással kell rendelkeznie annak, aki egyáltalán megfontolhatja, hogy ezt igénybe vegye. Ráadásul egy 90 napon túl lejárt tartozással kell rendelkeznie, amely meghaladja a 2 millió forintot. Ezen túl nagyon-nagyon komoly probléma, hogy a törlesztőrészlet a zálogjoggal terhelt ingatlan forgalmi értékének 7,8 százaléka. Ma ez azt jelenti, hogy ha valakinek egy 15 millió forintos lakása van, akkor havonta legalább 100 ezer forint törlesztőösszeggel kell rendelkeznie. Nyilván azok, akik adósságcsapdában vannak, ezt nem tudják kigazdálkodni. A harmadik nagyon lényeges probléma a mostani szabályozással, hogy a megélhetésre gyakorlatilag alig marad valami annak, aki belép ebbe az intézményrendszerbe. A törvény azt teszi lehetővé, hogy akinek sikerült belépnie, öt éven keresztül az öregségi nyugdíjminimum másfélszeresét használhatja, öt éven keresztül ebből kellene megélnie. Nagyon kíváncsiak lennénk arra, hogy ki az, aki öt éven keresztül képes havonta 42750 forintból megélni. Ez gyakorlatilag kenyérré és tejjé sem elegendő. Éppen ezért nem csoda, hogy nagyon kevesen vették igénybe ezt az intézményrendszert.

Az LMP javaslata, amelynek tárgysorozatba vételét kezdeményeztem, gyakorlatilag felélesztené ezt az intézményrendszert. Három lényeges pontja van. A kétmillió adóssághatárt 500 ezer forintra szeretnénk lecsökkenteni, és akinek pedig 90 napon túl lejárt tartozása van, annak ezt a tartozást félmillióról 250 ezer forintra. Nagyon fontos a törlesztőrészlet csökkentése. Mi egyharmaddal csökkentenénk, vagyis 5 százalékra vinnénk le a 7,8 százalékot. A harmadik pedig, hogy a megtartható jövedelemnél a nyugdíjminimum másfélszerese helyett két és félszeresét biztosítanánk azoknak, akik ebbe belépnek. Ezen túl a javaslat 1. pontjában javasoljuk a méltányolható lakásigény definíciójának rögzítését. Ez az Eurostat túlszűfoltásra vonatkozó kritériumainak törvényi szintre emelését jelentené. Kérjük a tisztelt bizottságot, támogassa a törvényjavaslatunk napirendre vételét. Köszönöm.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. *(Dr. Vas Imre jelentkezik.)* Vas Imre alelnök úr kér szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. A törvényjavaslatot nem tartjuk alkalmasnak arra, hogy tárgysorozatba vegyük. Szakmailag teljesen megalapozatlan, egyébként jóval több magáncsőd-kezdeményezés van, mint amennyit képviselőtársunk mondott.

Amiért nem tartjuk megalapozottnak, az az, hogy képviselőtársunk tulajdonképpen a ló másik felére kíván átesni a törvényjavaslatával. Tehát olyanoknak is lehetővé tenné a magáncsőd intézményét, akik igazából erre nem szorulnak rá. Ezzel, hogy a kört rendkívül drasztikusan megpróbálja kitágítani, a többi adós törlesztőrészletét növeli, akik egyébként bankoknak tartoznak, mert sokkal nehezebb lenne a bankok számára a behajtás, gyakorlatilag bárki, aki 90 napot meghaladó tartozásban van, a magáncsőd intézményébe menekülne. Ez nyilván a banki költségek emelését tenné szükségessé. De nekem nem az a problémám egyébként, hogy a bankoknak kisebb a hasznuk, hanem az, hogy megemelné ezzel a törlesztőrészleteit másoknak, akik hitelt vettek fel, és akik egyébként rendesen törlesztenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úr kért szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Mindenképpen támogatjuk a tárgysorozatba vételt, egy valós problémáról van szó, amit képviselőtársunk felvetett. Vas Imrét azért nem értem, mert nem zárószavazásról döntünk most. Módosító javaslatokkal lehet azokat a hibákat korrigálni, amelyekről úgy érzi, hogy esetleg túllengések, vagy amelyekkel - ahogy ön mondta - a ló másik oldalára esne át a javaslat.

Azt gondolom, bebizonyosodott, hogy ez az egész konstrukció nem működik. Egyébként már jeleztük akkor, amikor elfogadásra került, hogy túl szűk azoknak a köre, akik ezzel élni tudnak és ez a szabályrendszer, amit köré tettek, valójában nem is a magáncsőd nemzetközileg ismert konstrukcióját hozta be a magyar jogrendbe, hanem egy furcsa, nagyon kevesek által igénybe vehető rendszert, amely, úgy tűnik, ténylegesen bebizonyította, hogy nem nyújt valódi védelmet az embereknek. Azt is el kell mondanom, hogy egy olyan magáncsődrendszer lenne jó bevezetni, és ha ez nem kerül be a jogrendszerbe, akkor biztosan mindannyian szegényebbek leszünk egy ilyen hatékony konstrukcióval, hogy a bank döntse el, hiszen ő van az erőpozícióban, hogy egy ingatlanra milyen összeget hitelez. Most már a devizahitelek kifutottak, most nem mennék bele, hogyan, tehát a jövőben elméletileg a forinthitelek lesznek a magánhitelek, a magánszemély fogyasztó hitelfelvevőknél ezek fognak dominálni, és ebben az esetben a bank el tudja dönteni, hogy meddig hitelez egy ingatlant, nyilván értékbecslés és minden egyéb eljárás után. Az az ő felelőssége, ha ezt rosszul méri fel és az adós csődbe megy, ha azt mondja, hogy ámbár kedves bank vigyed az ingatlant, én elsétálnék. Erre lehetőséget kell adni, ahogy egyébként nagyon sok országban erre megvan a megoldás és a lehetőség. Bizony, bizony nem egy életen át kellene megpróbálni ezeket behajtani, hanem a bank vállalja a felelősségét, hogy meddig és milyen módon hitelez.

Azt is hozzátenném még, bár százalékot nem tudok mondani önöknek, hogy egyébként a magyar fiatalok kivándorlását java részét az a helyzet okozta, hogy volt, aki belekerült egy ilyen adósságszpirálba, többszörösére ment fel a devizahitele, és mivel kiszállni nem tudott, ezért úgy gondolta, hogy elmegy például Londonba és talán majd egyszer elévül a követelése. Nem hagytak más lehetőséget a bankok, illetve a törvényhozó ezeknek az embereknek, miközben szerintem a nemzetgazdaságot nagyobb kár éri azáltal, hogy ők ott kinn dolgoznak. Úgyhogy, bár mi is módosításokat nyújtunk be, a tárgysorozatba vétele mindenképpen indokolt ennek a javaslatnak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Én teljes mértékben egyetértek Vas Imre képviselő úr álláspontjával. Azzal szeretném kiegészíteni, képviselő asszony, hogy mindenképpen szükséges a magáncsőd intézményének folyamatos vizsgálata, amennyire ezt egy parlamenti bizottság, vagy a bizottságunknak egy albizottsága elő tudja segíteni, meg tudja vizsgálni. De szögezzük le, hogy ennek vizsgálata nem kizárólag igazságügyi kérdés, hanem pénzügyi és szociális kérdés. Tehát az, hogy most nem támogatjuk a tárgysorozatba vételt, nem jelenti, hogy nem tartanánk fontosnak, hogy folyamatosan vizsgáljuk a magáncsőd intézményének alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatokat.

Annyit azért hadd mondjak el, hogy amikor a magáncsőd intézményét az Országgyűlés ebben a formában elfogadta, akkor egy szigorú feltételrendszerrel állapított meg azért, mert aki igénybe veszi a magáncsőd intézményét, öt év után a fennmaradó tartozásától mentesül. Lényegében a hitele részleges elengedéséről van szó. Ennek persze az a feltétele, hogy fizetőképes maradjon, és a magáncsőd eljárás során vállalt kötelezettségét folyamatosan teljesíteni kell. Ezért ilyen szigorú ez a konstrukció. Lehetne más konstrukció is, de akkor nem mentesülne az adós öt év után a fizetési kötelezettségétől. Úgy gondolom, hogy az Országgyűlésnek ezeket a szempontokat mérlegelnie kell. Az, hogy hányan vették igénybe, itt túlterjeszkedik a probléma a mi bizottsági hatáskörünkön, mert érdemes lenne megnézni, hogy pénzügyileg mi ennek az oka, lehet, hogy igénybe tudtak venni olyan alacsony kamatozású hitelt, amellyel ki lehet, vagy részlegesen ki lehet váltani a magáncsődhelyzetet előidéző hitelt. Most jelenleg elég alacsonyak a lakás célú hitelek kamatai, ezek alkalmasak arra, hogy kiváltsák a már bedőlt, vagy részben bedőlt hiteleket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mi is támogatjuk a javaslat tárgysorozatba vételét, annál is inkább, mert nem most tárgyaljuk először, hogy a bevezetett magáncsőd intézménye, hogy ugyanazzal a szóval éljek, maga a csőd. Nem működik, nem lehet normálisan igénybe venni és mindenképpen módosításra szorul. Az is jó lenne, ha a kormány terjesztené be a módosítási javaslatait, de megint egy olyan módon állunk hozzá ehhez a dologhoz, hogy papíron létezik ez az intézmény, csak éppen nem jó semmire. Ezzel a kormánypártok úgy gondolták, hogy ezt a kérdést kipipálták és nem kell vele többet foglalkozni. Ezzel nem tudok egyetérteni, úgyhogy én minden olyan javaslatot, amely ennek az egyébként elhibázott javaslatnak az alkalmazhatóbbá tételére vonatkozik, támogatni tudok.

Ha szakmai aggályai vannak a kormánypártoknak, akkor, nosza, nyújtsanak be egy másik javaslatot, ami szakmai szempontból ennél megfelelőbb és jobb, de azt nem tudom elfogadni, hogy egy alternatív javaslat nélkül szavazzák le a mostani előterjesztést. Egyébként meg azzal, hogy kinek és hogy kéne tárgyalni ezt a problémát, az Igazságügyi bizottság, úgy tűnik, nem tud dűlőre jutni. De nem az ellenzék feladatkörébe tartozik az, hogy meghatározza, melyik bizottság foglalkozik az előterjesztéssel. Én is egyetértek azzal, hogy nem feltétlenül az Igazságügyi bizottsághoz kéne utalni, mert ilyen alapon minden, ami jogszabályt módosít, ide jöhetne az Igazságügyi bizottsághoz. Ezt kifejezetten a szociális ügyekkel foglalkozó bizottsághoz kéne utalni, ahol érdemibb vitát lehetne folytatni arról, hogy ez jó vagy nem. Köszönöm.

ELNÖK: Csak egy bejelentést szeretnék tenni. Az eredeti törvényjavaslatot egy több mint ötéves pénzügyintézetekkel folytatott egyeztetés után lehetett előterjeszteni. *(Dr. Staudt Gábor: Mi az, hogy lehetett?)* Volt ilyen egyeztetése ennek a törvényjavaslatnak. *(Dr. Staudt Gábor: Mi az, hogy lehetett?)* Hozzá kell tennem, hogy Harrach Péter a mai napig dolgozik ezen, mert ők is keveslik ezt és küszködnek, hogy hogy tudják a pénzügyintézeteket egyezsége bírni. Tehát ez nem egy hallott dolog, de ezt nem lehet a pénzügyintézetek hozzájárulása és fejbólintása nélkül elintézni. *(Dr. Staudt Gábor: Micsoda? Ne vicceljünk már!)* Ez az én véleményem. *(Dr. Staudt Gábor: Bocsánat!)* Staudt Gábornak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Ezzel mélységesen nem értek egyet. A magyar Országgyűlésnek vagyunk a képviselői, mi hozzuk a törvényeket, a pénzügyintézetek végrehajtják. Ezt nem is értem! Tehát ha a bankok nem hagyják jóvá, akkor nem hozhatunk olyan törvényeket, amelyek őket érintik? Ezt így nem is értem, megmondom őszintén.

ELNÖK: Azért elég meredek lenne, ha a törvényben előírjuk, hogy a bank mennyit köteles elengedni a tartozásból, ha ő arra nem hajlandó. Ez minden gazdasági szabálynak ellene szól. *(Dr. Staudt Gábor: Nem, nem!)* Staudt Gábornak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Csak a média és a jegyzőkönyv kedvéért. Az a konstrukció létezik mindenhol a világban, hogy a bank meghatározza, mennyit ér az ingatlan, mekkora hitelt ad rá, a fedezet rendelkezésre áll, és ha nem tudja fizetni az adós és felteszi a kezét, akkor a banknak az ingatlanból kielégítést kell nyernie. Ha ő fél áron adja el az ingatlant, az már legyen az ő baja, ha rosszul becsülte fel, akkor legyen az ő baja, ha szakmai hibát követett el, legyen az ő baja. Itt nem arról van szó, hogy a bankokat rákényszerítjük, hogy iksz összeget elengedjenek, hanem arról, hogy kellő körültekintéssel járjanak el, és ha bedől egy hitel, azért ők is felelősek, ha mondjuk, túlhiteleztek egy ingatlant, ennek vállalják az ódiomát. Tehát itt nem alkotmányellenes megoldásokról van szó. Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hasonló véleményen vagyok, mint Staudt képviselő úr, ezt nem szeretném ismételni, de valóban így van, hisz itt ingatlanfedezetes hitelekéről van szó. A másik pedig, hogy ezt a szemléletmódot, amit az elnök úr elmondott most, igazi meglepetéssel hallom. Nem emlékszem arra, hogy mondjuk a bankadó bevezetésekor kikérte volna a kormány a bankok álláspontját *(Elnök: De!)*, és a bankok egyetértésével vezette volna azt be. Vagy éppen mondjuk a végtörlesztésért annyira rajongtak volna a bankok, amikor azt a kormány bevezette. Egyik napról a másikra jelentették be a végtörlesztés intézményét és annak részletszabályait egyébként a parlamentben. A bankok voltak a legjobban meglepődve, meg maguk az érintettek is, hogy ez egyáltalán létrejön. Volt, aki nem akarta először elhinni, hogy ilyen létezik vagy egyáltalán bevezethető. Tehát azzal érvelni, hogy a bankok jóindulatától függ ez, hogy úgy mondjam, nem konzekvens hozzáállás. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Azt szerintem helyes, hogy Bárándy képviselő úr arra biztat bennünket, amit eddig kritizált, hogy csak menjünk tovább azon az úton, amit eddig kritizált. De itt a devizahitelek kapcsán az Alkotmánybíróság megvizsgálta ezeket a kérdéseket és általában is megvizsgálta a hitelszerződésekkel kapcsolatos jogszabályi beavatkozás lehetőségét. Itt hosszú távú magánjogi szerződésekbe avatkozik bele az Országgyűlés különböző jogalkotással, ezért, hogy úgy mondjam, nem a bankok szempontjait kell figyelembe venni, hanem alkotmányossági szempontokat. Olyan alkotmányossági szempontokat, amelyek lehetővé teszik, hogy kiállja az alkotmányosság próbáját az a törvény, amivel mi beavatkozunk egy ilyen kölcsönszerződésbe. Amikor megváltoztatja például a magáncsőd intézményének a törvényi szabályait, akkor esetleg egy folyamatban lévő szerződésbe avatkozik be az Országgyűlés. Ezért van szükség az ilyen típusú egyeztetésekre. Egyébként itt nem az a lényeg, hogy a bankokkal ebben a konkrét ügyben kell-e egyeztetni, mert a bankok álláspontja ismert. Számukra az a legjobb, ha az adós fizetőképessége fennmarad, ha az adós törleszt, az adós teljesít. Ez számukra a legjobb, ez a legjobb megoldás. Egyébként minden csődeljárásnak az a lényege, hogy elsősorban arra kell törekedni, hogy meg tudják őrizni az adós fizetőképességét. Ez a vállalkozói csődeljárásban is így van és a magáncsőd-eljárásban is, mert ez a hitelező érdeke, hogy fennmaradjon a teljesítőképesség.

ELNÖK: Köszönöm. Csak egy szó megjegyzés erejéig. Nem az a célja a magáncsődnek, hogy földönfutóvá tegyük az embereket és eladják a lakást a fejük fölül, hanem az a célja ennek az egész rendszernek, hogy valami olyat találjunk ki, hogy benne maradhasson a lakásában és ne legyen földönfutó. Apáti István képviselő úr kért szót.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Elnök úr előző egyik mondatára szeretném felhívni a figyelmet, amely tökéletesen jellemzi egyébként az elmúlt több mint negyedszázadot. Azt mondta, hogy öt év egyeztetés után lehetett csak elfogadni. Nekem ebből minden csűrés-csavarás nélkül úgy tűnik, hogy korábban, vagy komolyabb egyeztetések nélkül nem volt szabad, a bankok nem engedték meg. Ebből a bankok erős érdekérvényesítő képességére lehet következtetni. Hiába fogja a fejét Vas Imre képviselő úr! Jól tudjuk, hogy a rögzített árfolyamú törlesztéseknél is milyen igazságtalanságok történtek és egyébként a lakosság nagy része milyen árfolyamon vett fel és milyen árfolyamon tudott ebből kiszállni. Értem ezt, ilyen értelemben köszönöm elnök úr őszinteségét, még ha kis figyelmetlenségből eredő elszólás keretében derült is erre fény. De mondjuk már ki végre azt is, hogy gyakorlatilag egy törvényesített uzsoratevékenységről beszélünk. Tehát amit a bankok deviza alapú hitelezés formájában elkövettek, szerintem nagyon súroljam finoman szólva, vagy meg is valósítja a büntető törvénykönyv néhány közismert, egyébként gyakrabban vagy akár ritkábban elkövetett tényállását.

Számos olyan esetet tudunk felsorolni mindannyian a teljesség igénye nélkül, amikor valaki felvett 8 millió forintot, már visszafizette igazából mind a 8 milliót és még mindig tartozik 15-20 millió forint közötti összeggel. Ez nem sokban különbözik annak az uzsorásnak a tevékenységétől, aki meghatározott jellegzetességekkel rendelkező utcasarkon vagy különböző lakótelepi környékeken tevékenykedik. Az éppen havonta szedi be és adott esetben fizikai erőszakot alkalmaz, a bank meg elveszi az embereknek mindenét. Ez egy rákos daganat gyakorlatilag, mert az erőforrásokat elszívja azoktól a céloktól, amelyeket a családok szeretnének megvalósítani, kezdve a lakhatás jogával, a gyermekek taníttatásán keresztül, sorolhatnám még hosszasan. Ez egy törvényesített uzsoratevékenység volt, és egy

szóval sem kell védeni a bankokat, mert a lakosság döntő többsége két intézményt sajnál meg legutolsó sorban: az egyik a bank, a másik a biztosító. A harmadik meg a politikus egyébként, ezt mindjárt hozzátenném. Így néz ki a sorrend, ez egy átlagember gondolkodása. Van is benne egyébként komoly igazság. Tehát nehogy már a bankokat kezdjük el sajnálni, vagy a biztosítókat, mert arról szól a mese, hogy most tíz zsák pénzt tesznek el év végén vagy csak nyolcat. Ezt vegyük már figyelembe! Bőven lenne még mozgástér az emberek terheinek könnyítése érdekében. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, van-e még hozzászólás. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Megkérdezem, hogy kíván-e az előterjesztő reagálni.

Schmuck Erzsébet reflexiói

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP) előterjesztő: Igen, köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy a kormány és a kormánytöbbség felelőssége ott kezdődött, amikor egy olyan törvényről szavazott, amely teljesíthetetlen feltételeket tartalmaz. Az nyilvánvaló, hogy ebben a törvényben ma teljesíthetetlen feltételek vannak. Egy olyan család, amelynek adóssága van és nem tudja törleszteni a havi törlesztőrészletet, képtelen arra, hogy havi százezer forintot a nem létező vagy minimális jövedelméből, fizetéséből teljesítsen. Tehát ez alapvető probléma.

Nem tudom elfogadni Vas képviselőtársam érvelését, mert ön csak arról beszél, hogy a bankok. Persze nem állnak önök, tudom, a bankok oldalán, ezt nagyon sokszor elmondják, de tulajdonképpen a gyakorlatban mindig ez történik. *(Dr. Vas Imre: Nem!)* Végig lehetett volna gondolni azt, amikor a devizahitelek problémáit meg akarták oldani és piaci árfolyamon forintosították a devizahiteleket, hogy akkor nem a Magyar Nemzeti Banknak kellett volna 134 milliárd forintot a zsebébe tenni. Meg lehetett volna fontolni, hogy ez a központi költségvetésbe jöjjön és a központi költségvetésből valamilyen módon a magáncsőd intézményben résztvevőket megsegíteni. Önök kifelejtik a harmadik lábat. Önök csak a bankokról és az adósokról beszélnek. Végig kellett volna gondolni, hogy a központi költségvetésből milyen támogatást lehetett volna az adósoknak nyújtani.

Önök az elmúlt időszakban csak formálisan nyúltak a törvény módosításához. Bár nyilván nagyon jól tudják, hogy a magáncsőd intézménye így csődöt mondott, mégis különböző trükkökkel formálisan akarják változtatni. Kétszer történt módosítás. Gyakorlatilag semmilyen hatása nincs. Nem régen lehetett arról olvasni, hogy formálisan harmadszor is hozzá akarnak nyúlni, mert azt már önök is belátják, hogy bürokratikus és túlszabályozott ez a rendszer. Most megint úgy akarnak hozzányúlni, hogy picit a bürokráciát csökkentik. De ezzel nem fognak megoldani semmit, ha érdemi változtatás nem lesz, márpedig az érdemi változtatás az, hogy a havi törlesztőrészletet le kell vinni. Másrészt egy nagyon fontos tétel, hogy az alatt az öt év alatt ezek az emberek, akik rákényszerülnek arra, hogy egy ilyenbe belépjenek, valamilyen módon, de tisztességesen meg tudjanak élni.

Még egyszer tisztelettel kérem önök, hogy javasolják a tárgysorozatba vételt. Nyilván ehhez lehet módosító javaslatokat benyújtani és a kormány is megteheti ezt, ha valóban érdemi eszközzé akarja tenni a magáncsőd intézményét. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elhangzott a zárszó, most már csak határozathozatal következik.

Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a 12588. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 3 igen szavazat. Ki nem

támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazat, úgyhogy a bizottság nem vette tárgysorozatba. Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! A következő napirendi pontunk az Alaptörvény hetedik módosításáról szóló 12895. számú törvényjavaslat, amelyet Vona Gábor és képviselőtársai nyújtottak be. Jelen van a benyújtók közül Staudt Gábor és Apáti István képviselő úr is. Ki fogja... *(Dr. Staudt Gábor jelentkezik.)* Staudt Gábor lesz az előterjesztő. Kérdezem, kíván-e szólni. *(Dr. Staudt Gábor: Igen.)* Megadom a szót. Parancsoljon!

Dr. Staudt Gábor szóbeli kiegészítése

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Végre a bizottság elé kerülhet ez a javaslat, az Alaptörvény-módosítás, amelyet benyújtottunk, és amely egy rövid mondatban tér csak el attól, amely tavaly a zárószavazáson elutasításra került, nem kapta meg a kétharmados többséget.

Emlékeztetném a jelenlévőket, hogy a Jobbik azért nem tudta támogatni a javaslatot, mert az csak félmegoldást tartalmazott, miközben egyrésről előremutató dogok kerültek volna az Alaptörvénybe, nem sikerült kivezetni, egyébként azóta sem a letelepedési kötvényeket, amelyeket okkal nevezhettünk terrorista kötvényeknek is, hiszen nem tudjuk kizárni, hogy akár terroristák is vásárolhattak ilyet. Az már kiderült, hogy egy orosz bűnöző például játszi könnyedséggel tudta kijátszani a négyes szűrőnek nevezett, a kormánypártok és a kormány által hihetetlen szigorú szűrőnek nevezett szabályokat. Ha egy elítélt orosz bűnöző ezt könnyen megtehetette, hogy félévre egy Karib-térségbeli országba átjelentkezett, akkor gondolhatjuk, hogy a terroristák adott esetben még könnyebben tudnak élni ezzel a lehetőséggel akár úgy, hogy Irakban nem is olyan régen nyitottak egy irodát. Hol máshol? Tudjuk jól, hogy az a terület, Erbil, ahol a leginkább fertőzött a térség, illetve naponta lépnek meg komoly összegekkel akár az Iszlám Állam vezetői is. Természetesen akkor ezek szerint tárt karokkal várja őket az ország.

Felvetettük, mert önök azt mondták, hogy ez csak egy gazdasági kérdés és előbb-utóbb úgyis kivezetésre kerül, hogy akkor viszont mi akadályozta meg önöket abban, hogy tényleg kivezessék a novemberi szavazásig, illetve azt is, hogy ha már ezt nem tették meg, támogassák az előttünk lévő javaslatot. Egész egyszerűen arra kell gondolnunk, hogy a biznisz fontosabb, mint az emberek megvédése. Más indok nem nagyon lehet mögötte. Azt is feltenném önöknek, jelenlévő kormánypárti képviselőknél, hogy ezek alapján, ha mondjuk első körben 1300, kvótával ide telepítendő emberről beszélünk és közben ennek a többszöröse az, aki letelepedési jogot, tartózkodási jogot tudott vásárolni, akkor milyen lenne, ha mondjuk az Európai Bizottság úgy döntött volna, hogy megfinanszírozza és ennek az 1300 embernek letelepedési kötvényt vesz. Akkor ők már jöhetnének? Nincs semmi akadálya, megtehetnék. Ráadásul nem is kidobott pénz lenne. Az Európai Bizottság négyszeres piaci kamattal kapná vissza a pénzét, tehát még biznisznek is baromi jó lenne. Nem akarok nekik tippeket adni, főleg hogy itt van a média, de azt kell mondanom, hogy pénzügyi befektetés és a kvóta is meg van oldva, csak letelepedési kötvényt kell vásárolni ezeknek az embereknek. Sajnos ez nem vicc, ezt simán meg lehetne tenni. Akkor úgy tűnik, hogy jöhetnének, hiszen lefizették a megfelelő jutalékokat.

Az is elhangzott a sajtóban a javaslatunkkal kapcsolatosan - ez nyugtatott meg a tekintetben, hogy ez egy jó javaslat -, csak olyanokat tudtak felhozni, hogy akkor a turista vízumokat is kizárnánk, hiszen ott is díjat, illetéket kell fizetni. Ha elolvassák ezt az egy mondatot, illetve azt, hogy az illetékek, díjak mire vonatkoznak, akkor láthatják, hogy az nem ellenszolgáltatás, például egy elutasított vízumkérelem esetén

is ezt be kell fizetni. Ráadásul a turista ritkán jön letelepedési szándékkal, vagy ha azzal jön, akkor már nem számít turistának. Tehát az ilyen komolytalan érveket, kérem, mellőzzük a vitában, ha valaki nem szeretné komolytalanná tenni magát, javasolni tudom, hogy ezzel ne is próbálkozzon.

Azt is el kell mondanom, hogy év elején napvilágot látott sajtóhírek szerint felfüggesztik talán majd március végétől a konstrukciót, amely most nagyon fel van pörgetve, hogy még ki lehessen nyomni minél több kötvényt és be lehessen szedni ezeket a nagy közvetítói jutalékokat. Már bőven százmilliárd forint fölött jár az az összeg, ami ezeknél az offshore cégeknél landolt. Megközelíti becslések szerint akár a félmilliárd dollárt, az még Amerikában is nagy pénznek számít, ha félmilliárd dollárról beszélünk, amit csak így offshore cégeknek kinyomtak. Mindegy, zárójel bezárva. De a lényeg az, hogy a felfüggesztését belebegtették, nem azt, hogy eltörlik, hanem csak azt, hogy nem lehet - hogy meddig, azt ki tudja - ilyet vásárolni.

Azt szeretnénk ezzel a javaslattal elérni, hogy ez mindörökre kizárásra kerüljön és egyúttal az Alaptörvény-módosítás is átmenjen. A végére már csak annyit szeretnénk mondani, ha önök azzal jönnének, hogy az Alkotmánybíróság ezt már megoldotta, hogy javasolnám, olvassák el először, vagy még egyszer, hogy az Alkotmánybíróság pontosan milyen döntést hozott. Gyakorlatilag az érvrendszer nem került sajnos az Alaptörvényre hivatkozással alátámasztva, más országok alaptörvényei és más országok alkotmánybíróságainak döntése megjelenik, de sajnos Magyarországon a magyar Alaptörvényre kellene hivatkozni. Ezek a passzusok, ha beemelésre kerülnek, akkor egy teljeskörűbb védelem kerülhet bele a magyar Alaptörvénybe, ami egyébként csak egy első állomása a harcoknak, tehát azt se gondoljuk, hogy ez megoldja a fennálló problémát, nem oldja meg. Attól még Brüsszellel nagyon komoly összecsapások várhatóak, de legalább több muníció lesz arra, hogy ezeket a harcokat megtegyük. Azt kell kérnem önöktől, hogy egy olyan biznissért, amiből önök - biztos vagyok benne - nem részesülnek, ne kockáztassák Magyarországot jövőjét. Köszönöm.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úr kér szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Először talán oda érdemes visszamenni, hogy mi indukálhatta az Alaptörvény módosításának benyújtását. Ez alapvetően a Jobbik képviselőinek a lelkiismeret-furdalása. *(Apáti István: Nekünk még van lelkiismeretünk!)* Mert 2016. november 8-án 10 óra 6 perckor *(Apáti István: Ha te így, akkor én is úgy!)* ott volt a lehetőség, hogy nyomják meg a Jobbikból legalább ketten az igen gombot, és akkor most nem kellene ezt az Alaptörvény-módosítást tárgyalnunk. November 8-án a jobbikosok leszavazták, majd gyakorlatilag, ha jól emlékszem, november 14-én benyújtották ugyanazt az Alaptörvény-módosítást. Azt az egy pontot nem sikerült, amit hozzáírtak, rendesen megfogalmazni, az tökéletes jogbizonytalanságot teremtene.

Látszik egyébként, hogy a Jobbik gyakorlatilag egy meghízhatatlan párt. Szakmailag egyébként teljesen *(Dr. Staudt Gábor: Ezt a Habony írta neked, ugye, Imre?)* felkészületlenek és igazából most *(Apáti István: Úristen!)* abban a látszatban igyekeznek feltűnni, mintha önök védenék meg az országot, holott november 8-án 10 óra 6 perckor erre lehetőségük volt. *(Dr. Staudt Gábor: Most mondtad el még egyszer!)* Ha legalább ketten megszavazták volna, akkor *(Dr. Staudt Gábor: A kötvény is tovább tartott volna!)*, akkor az Alaptörvény-módosítást elfogadta volna az Országgyűlés. De önök semmilyen gombot nem nyomtak, mert 131 igen és 3 nem

szavazat volt. Nagyon sajnálom egyébként, hogy ez így alakult, de a választópolgárokkal majd önöknek kell elszámolni ez ügyben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Apáti István képviselő úrnak adok szót.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Vas Imre képviselőtársam, felhívom arra a szíves figyelmét, hogy ön nem hivatalos időjelző, vagy pszichológus, hanem országgyűlési képviselő. *(Dr. Vas Imre: Nem tanultam pszichológiát!)* Látszik is egyébként. Ez látszott *(Dr. Vas Imre: Pszichológusnak nem tanultam, pszichológiát tanultam!)* a hozzászólásán is.

De kicsit kanyarodjunk vissza az előzményekre még mielőtt önnön nagyszerűségüktől sírva fakadnának és elkezdenének saját maguknak szobrot állítani vagy erre valamilyen gyűjtést szervezni! Amikor arról volt szó, hogy meg kell védeni a magyar határokat és meg kell védeni a magyar embereket, akkor ezen zárószavazás kivételével alapos okkal, hosszas megfontolás után egyébként a Jobbik mindig támogatta a kormány előterjesztéseit ennek a javaslatnak a kivételével. Emlékeztetnék a fizikai határzár létesítésére például, vagy arra, amikor szintén részben kétharmados passzusokkal teletűzdelve előttünk volt egy javaslatcsomag, amely a különböző erre hivatott szerveket, hatóságokat, szolgálatokat jogosította fel szélesebb hatáskörű intézkedési lehetőségekkel, azt is támogattuk. Azt egy hosszas egyeztetés előzte meg. Tehát ránk nem lehet ránk sütni, hogy terroristákat támogatóknak, vagy bármilyen módon megpróbálnánk gyengíteni a magyar határvédelmet *(Dr. Vas Imre: Kovács Béla!)*, vagy a magyar titkosszolgálatok, a terrorelhárítás, vagy a rendőrség elől szeretnénk a lehetőségeket elvenni.

Hogy Kovács Béla hogy kerül ide, azt nem tudom, de úgy látom, önnek nagyon színes a fantáziája, Vass képviselőtársam. Talán a filmiparban ezt jobban tudná kamatoztatni *(Dr. Staudt Gábor: Andy Vajna!)*, mint itt, az Országgyűlésben. Javaslom, Andy Vajnával vegye fel a kapcsolatot, úgymint egész jóban vannak egymással. *(Dr. Vas Imre: Én?)* Hát! *(Dr. Vas Imre: Soha nem is találkoztam vele!)* Ilyenkor azt szokták mondani, hogy ne térjünk el a tárgytól! *(Dr. Vas Imre: Helyes!)*

Kanyarodjunk vissza oda, Staudt képviselőtársamnak egy nagyon fontos mondatára, hogy pontosan, amikor az Iszlám Államot elkezdtek kifüstölni Erbil környékéről, akkor hol létesült, hol nyitott meg egy ilyen kötvényeket árusító iroda. Erbilben. Azért felhívnam a szíves figyelmüket arra, hogy az Iszlám Állam azon vezetőik, akik a hírek szerint fejenként több millió amerikai dollárral megléptek, nem kispályás nyomingerek. Tehát nem kispályás, elborult agyú, analfabéta bűnözők, hanem több mint valószínű, hogy a saját hazájukban, valami közel-keleti államban, esetleg valamelyik másik államban nagyon komoly katonai, polgári vagy katonai titkosszolgálati múlttal rendelkező személyek, akiknek nem okoz semmi nehézséget hamis iratokat venni, vagy iratokat hamisítani, személyazonosságot megváltoztatni és a zsebükben lévő pénz egy kisebb részét feláldozva vagy befektetve magyar letelepedési kötvényeket venni. Ez nem valamifajta minimális valószínűségű és a Jobbik által egy megerőszkolt érvként bedobott néhány mondat, hanem sajnos ez a cudar valóság. Akik az Iszlám Államot vezették vagy esetleg vezetik még a mai napig, azok rendszerint komoly, akár sok évtizedes katonai és/vagy titkosszolgálati múlttal rendelkeznek.

Éppen ezért megkérdezem önöket, hogy melyik a veszélyesebb formáció. Az az egyén, aki mondjuk a kerítésen akar valamilyen módon átjönni valamilyen fizikai erőszakkal vagy furfanggal - persze abban is lehet veszély, nyilván, azért azt se bagatellizáljuk el -, vagy az, aki az egész életét folyamatos háború közepette, nagyon komoly háborús tapasztalatokkal titkosszolgálatoknál töltötte és, mondjuk, egy

nagyon komoly mennyiségű pénz birtokában terrorista hálózatot tud kiépíteni? Amihez egyébként elengedhetetlen elem akár egy letelepedési kötvény megvásárolása. Egyébként egy orosz bűnöző a Karib-térségbe bejelentkezett, ennyiben kiegészíteném a Staudt Gábor által elmondottakat, azért, hogy ott erkölcsi bizonyítványhoz jusson. A kulcsa az egésznek, hogy lehet itt négyes szűrőrendszer és lehet 18-szoros szűrőrendszer, a magyar titkosszolgálatok, ha a legprofibban végzik a munkájukat, sem tudják azt leellenőrizni, hogy egy számukra ismeretlen, akár Karib-térségbeli országban előállított dokumentum, akár egy útlevel, akár egy erkölcsi bizonyítvány valódi vagy csak egy profi hamisítvány. Itt kezdődik a probléma. Akármilyen profik, akármilyen ügyesek, lehet, hogy egy CIA-nak vagy éppen egy Moszadnak is nehéz lenne megállapítani ezeknek a hitelességét, nemhogy a magyar szolgálatoknak. Ez a probléma! Tehát ha a legjobb szándékot és a legprecízebb munkavégzést feltételezzük, akkor is a letelepedési kötvényekhez és a letelepedés jogához ilyen profi hamisítványok révén és némi pénz ellenében hozzá lehet jutni.

A másik az, amit nem tisztáztak és mondjuk Vas Imrétől erre várnék inkább válaszokat, mint teljesen értelmetlen érvek pufogatását, hogy mi szükség volt arra - ha már állítólag a magyar állam olyan jól járt ezzel, bár Lázár János szerint sem járt olyan jól a magyar állam, mert jóval több kamatot kellett rá adni jó ideje már, mint amennyit a piaci kamatok indokoltak volna -, hogy miért iktattak közbe teljesen értelmetlenül privát cégeket. Mert pénzügyileg valami alátámasztása legalább lehetett volna akkor, ha egyébként ezek az elképesztő közvetítói jutalékok és az egyébként teljesen feleslegesen fenntartott különbözetek nincsenek. Ha jól emlékszem, 271 ezer euróért megveszik az Államadósság-kezelő Központtól ezek a cégek és utána nem is kötvényt, hanem egy saját kibocsátású értékpapírt adnak tovább - erre is felhívom a figyelmüket - 300 ezer euróért. Ott már zsebre vágnak ügyfelenként 29 ezret, meg még 40-60 ezer euró/ügyfél közötti plusz hasznot a 29 ezren felül. Tehát gyakorlatilag könnyedén 80 ezer euróval, jelenlegi árfolyamon számolva 24-25 millió forint közötti összeggel gazdagodnak ügyfelenként. Mi indokolta, hogy Rogán Antal közeli ügyvédi irodákhoz és egyéb cégekhez vándoroljon ez a bevétel? Ezt miért nem a magyar államhoz csatornázták be? Erre miért nem válaszoltak, ha annyira érzékenyek a novemberi zárószavazással kapcsolatosan? Erre soha nem tudtak semmit mondani. Önök is tudják, hogy büzlik. Persze könnyen lehet azzal mindig elhárítani egy ellenzéki észrevételt, hogy mutassunk bizonyítékot. Könyörgöm, országgyűlési képviselők vagyunk, a Jobbik parlamenti frakciója. Nem titkosszolgálat, meg nem belső elhárítás, nincsenek speciális nyomozati eszközeink. A mi dolgunk a bizonyítékokat letenni az asztalra? Akkor minek tartunk fenn szolgálatokat?

Úgyhogy ne jöjjenek ezekkel az érvekkel sem, mert ezzel könnyű elhárítani. Persze, milyen bizonyítékok birtokában mondjuk azt. Tehát ha a józan szatmári paraszt ember eszét elővesszük, ez bőven elég hozzá, teljesen feleslegesen vannak közvetítő cégek akár egy sima ingatlanügyletnél, akár egy ilyen konstrukciónál közbeiktatva, az nemhogy gyanús, hanem egyértelmű, hogy magángazdagodásokat szolgál. Igaz, hogy született arra szóbeli ígéret, hogy ez március 31-ével átmenetileg, rövidebb vagy hosszabb időre megszüntetésre kerül, de ez azért nem a teljes bizonyosság és nem a törvényhozás szintje. Azért terjesztettük be ezt, hogy minden kiskaput kizárjunk és se szegény, se gazdag terroristát ebbe az országba ne tudjunk beengedni.

És egy dolgot válaszoljanak meg még, ha ennyire jól felkészültek! Ennek az egy mondatnak a kivételével ez a javaslat szóról szóra megegyezik az Orbán Viktor által korábban benyújtott szöveggel, illetve az egyeztetések során kiérlelt, kimunkált szöveggel. (*Dr. Vas Imre: Ez így van.*) Szóról szóra. Ez az egy mondat van benne, amellyel egyébként nem nagyon tudnak vitatkozni, mert önök is érzik, ha más nem,

mélyen, legbelül, a lelkiismeretük legmélyén, Vas Imrének is mondom, hogy védhetetlen, a közvetítő cégek közbeiktatása is védhetetlen és teljesen egyértelmű, hogy milyen korrupciós célokat szolgál, meg egyébként azt is, hogy ez pontosan jól van megszerkesztve, ezt önök is jól tudják. Ez az egy mondat arról szól, hogy ellenérték fejében ne tudják magukat bevásárolni ide akár gyanús háttérű üzletemberek, akár terroristagyanús egyének. Nem kommunikációs fogásként mondjuk azt, hogy ezek e miatt a veszélyforrás miatt joggal nevezhetőek Orbán-kötvényeknek, Rogán-kötvényeknek vagy éppen terroristakötvényeknek is, pontosan az előbb adtam meg ennek a magyarázatát.

Igazából ezzel az egy mondatral van bajuk, ezen akadtak fenn, erre nem kaptak még zöldjelzést, még nem okézták le önöknek, hogy a kötvények kivezetése még bizonytalan. Persze, mert minél tovább húzzák, minden hónappal sok milliárd, vagy tízmilliárd forint folyik be, sajnos nem a magyar államkasszába, hanem magáncégekhez. De még ha az államkasszába folyna be, sem szabadna vállalni ezt a terrorkockázatot, ezt a közbiztonsági, vagy nemzetbiztonsági veszélyt. Mindjárt hozzáteszem, még mielőtt félreértenék. De így aztán meg főleg érthetetlen. Arról szól a mese, mint az elmúlt 30 év, tisztelt hölgyeim és uraim. A hasznot privatizálják, egy nagyon szűk kör jólétét, gazdagodását, még az ükunokájuk jövőjének megalapozását is szolgálja, a károkat, a kockázatokat, a veszélyeket, a terrorveszélyt meg a társadalomra hárítják, azt kollektivizálják. Ez a becsületestől és a lelkiismeretes megoldástól igen-igen messze áll.

Úgyhogy ezért kérem önöket, ha már egyszer egyébként úgy tűnik, hogy ezeket legalábbis fel akarják függeszteni, hogy akkor ne végezzünk fél munkát, ne felfüggeszünk, hanem egy abszolút kétharmados szabályhoz kötve próbáljuk megakadályozni, hogy bárki, bármilyen színű kormány is ezt bármilyen egyéb fantáziánév alatt vissza tudja majd hozni. Ehhez kérjük a támogatásukat. Azt mondták korábban, hogy akkor majd biztos kitalálunk egy másik megoldást, vagy másik értelmezést, új feltételeket szabunk. Nincsenek új feltételek. Amennyiben a letelepedési kötvények ténylegesen megszüntetésre kerülnek, a Jobbik abban a percben ezt meg fogja szavazni. Vagy egyébként valóban csak egy politikai termék, egy PR-, kommunikációs fogás volt az egész, tisztelt Vas Imre képviselőtársam? A 20 milliárdos népszavazással együtt? Ugyanúgy, mint a sajnos lejárt szavatosságú polgári Magyarország, annak a politikai kommunikációs terméke? Akkor miért vertünk ebbe 20 milliárd forintot? Vagy miért nem kérdezték meg akkor előbb a magyar Alkotmánybíróságot, mielőtt behajszolták az országot egy népszavazásba? Nem értem a sorrendet. Ez megint a józan paraszti ésszel nem egyeztethető össze. Nem kell Orbán Viktor miniszterelnök úrnak kalapot emelgetni, kalapot dobálgatni alkotmánybírósági döntések kapcsán, mert mantrázással, ráolvasással, kalapdobálással, kalapgyűrögetéssel nem fogjuk tudni megvédeni hosszú távon az országot, csak akkor, ha minden nagykaput és kiskaput bezárunk. Köszönöm szépen, ezért is kérjük a támogatásukat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Átadnám az ülés vezetését Vas Imre alelnök úrnak és egyben szót kérnék, mert ehhez hozzá szeretnék szólni.

(Az ülés vezetését dr. Vas Imre, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Az ülésvezetést átveszem, és elnök úrnak megadom a szót.

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke: Tisztelt Bizottság! Azért nem támogatom ennek a tárgysorozatba vételét, mert egyszerűen lealacsonyítónak tartom az Alaptörvény mindenfajta egyéb kufár árukapcsolását. Itt másról sem beszél a Jobbik a parlamentben, csak kizárólag arról, hogy letelepedési kötvény. Tegnap hallgattam a televíziót és a televízió hosszasan tárgyalta a kérdéskört Vona Gábor és a tagság viszonyáról. *(Apáti István: Melyik csatorna?)* A TV1-en. *(Apáti István: Ja, hát! Nincs több kérdésem!)* Lehet odamondani *(A sajtó képviselőire mutat)*, ha a sajtóval szemben kifogásuk van. *(Apáti István: Igen.)* Én a TV1-en hallottam, de azt hiszem, az ATV-ben is volt, ahol azt mondták, hogy vannak ilyen hangok a Jobbik szavazói között, hogy a parlamenti frakció hazaárulást követett el, amikor novemberben az Alaptörvény-módosítást nem szavazta meg. *(Demeter Zoltán: Így van!)* Ez az alapállás. *(Apáti István: Olyan buták vagytok! Hihetetlen!)* Ezt nem lehet árukapcsolással *(Apáti István: A sötétség mondja vagy a szabad szellem mondja legalább? Melyik a kellemetlenebb?)*, meg mindenfajta csingilingivel meg nem törtéنتé tenni *(Elnök: Képviselő úr!)*, ezt el kell viselni.

Ha ezzel elvesztik a szavazóik egy nagy részét *(Apáti István: Ez legyen a mi gondunk!)*, az az önök gondja. Csak azt szeretném elmondani, hogy a magam részéről az árukapcsolás minden egyes fajtáját visszautasítom, és ezért nem vagyok hajlandó támogatni a mostani Alaptörvény-módosításukat sem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Az ülésvezetést visszaadom az elnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Rubovszky György, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Dr. Staudt Gábor jelentkezik.)* Képviselőként vagy zárszót kíván mondani? *(Dr. Staudt Gábor: Képviselőként!)* Staudt Gábor képviselő úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nagy élvezettel figyelem a partra vetett halként vergődő fideszes képviselőtársainkat. Egy dolgot mondjanak meg! Ha 1300 kötvényt vesz az Európai Bizottság, akkor betelepítheti ezeket az embereket? Betelepítheti-e? Hol itt az árukapcsolás? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Azt, amit a letelepedést kérők ellenőrzésével kapcsolatban Apáti képviselőtársam mondott - és itt nem is csak egyébként a letelepedési kötvénnyel letelepedést kérőkről, hanem minden letelepedést kérőről szó van -, betudom annak, hogy nem tagja sem a nemzetbiztonsági, sem a rendészettel foglalkozó bizottságnak. *(Apáti István: Istenem!)* Mert ha néhány bizottsági ülést végigült volna, akkor ezekről az ellenőrzésekről ilyen - elnézést a kifejezésért - butaságokat *(Apáti István: Az orosz hogy jött át akkor?)* nem mondott volna. Nyilván több információja is lenne, amit a nyilvános ülésen nem lehet megosztani.

Az, hogy egyébként a Jobbiknak lelkiismeret-furdalása van *(Dr. Staudt Gábor: A Habony ezt mondta nektek?)*, abból is levezethető, hogy 10 óra 5 perckor az összegző módosító javaslatot a Fidesz-KDNP-n kívül egyébként mind a 24 jobbikos képviselő megszavazta. Tehát ha a módosító indítványokkal egyetértettek, nem nyújtottak be olyan módosító indítványt, amit ez is tartalmazott, akkor a

zárószavazást miért nem szavazták meg (*Apáti István: Megválaszolom!*) legalább ketten? Látszik, hogy ott vetődött fel a lelkiismeret-furdalásuk. Nem tudom, hogy mi történt a Jobbikban 2016. november 8-án 10 óra 5 perc és 10 óra 6 perc között. (*Apáti István: Pontosidő-jelzés!*), de valami egészen elképesztő ellentmondást mutat a két szavazás is. Ha meg politikai PR-ról beszélünk, akkor ezen Alaptörvény-módosítás tekintetében a Jobbik politikai PR-járól van szó. Most próbálják azt a látszatot kelteni, mintha önöket érdekelné az ország érdeke. De nem! Ezt november 8-án 10 óra 6 perckor egyenesen bebizonyították. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Apáti István képviselő úr kért szót.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm. Akkor menjünk sorba! Ne haragudjon, tisztelt elnök úr, abszolút eltért a tárgytól, még véletlenül sem a javaslatról beszélt. Meg fogunk birkózni a saját nehézségeinkkel. Egyébként az is nagy különbség a Jobbik és a Fidesz között, hogy a Jobbikban lehet helye kritikai észrevételeknek, ellenvéleményeknek és ezeket egyébként meg is lehet vitatni. A Fideszben meg, ha a nagyvezér csak úgy néz rá valakire, rögtön jobb, ha befogja a száját, mert (*Dr. Répássy Róbert: Novák Előd és te!*) a föld színéről is eltörlik. Az egy másik történet. Olyan dolgokról beszélnek a kormánypárti képviselők, amikről halvány fogalmuk sincs. Elnök úr, pedig tízzel, százzal, ezerrel felszorozza az esetleges párton belüli nézeteltéréseket. Javaslom, hogy ne csak a Habony-média termékeiből tájékozódjon, mert az félrevezeti és hosszú távon rossz irányba tudatformáló hatással van akár az elnök úrra is.

Ami pedig Vas Imre mondatait illeti, részben köszönet illeti, hiszen részben alátámasztotta az érvelésünket azzal, amikor a 10 óra 5 és 10 óra 6 perces állapotokat felidézte. Hát, Vas Imre képviselő úr, rendkívül egyszerű a képlet. Ami ebben a javaslatban benne volt, az egyébként jó volt. A rossz, a hiba az volt, ami kimaradt belőle. Tudja? Tehát ilyen egyszerű a válasz.

Hol itt a kufárkodás? Elnézést! Hol itt a kufárkodás? Mi nem arra jelentkeztünk be, nem azt kértük önöktől, meg a Tónitól meg a Viktortól, hogy adjanak már részesedést nekünk ebből a piszkos üzletből, osztalékot kérjünk vagy a hallgatás árát. Az lenne a kufárkodás és az lenne a tisztességtelen ügymenet! Mi azt kértük, hogy egy az egyben szüntessük ezt meg. Nem érdemes ezt ragozni, hogy majd különböző más színes megnevezésekkel vissza fogják hozni később ezt a kötvényt. Az önök esetében, ismerve az elmúlt hét év történeteit, csak akkor biztos, ha egy kétharmados védelem alá helyezzük, tehát kétharmaddal tudjuk visszatartani önöket, meg bármilyen más színű kormányt a közelebbi vagy a távolabbi jövőben attól, hogy ilyen vagy ehhez hasonló súlyos nemzetbiztonsági kockázatokat rejtő konstrukciókat előhozzon vagy elkészítsen.

Vas Imre képviselő úr, azt mondja már meg, hogy ha ilyen zseniálisak a titkosszolgálataink, a TEK és a többi erre hivatott szerv, mert erre nem szoktak válaszolni, ez a sokat emlegetett orosz bűnöző hogy jött át ezeken a zseniális, tökéletes szűrőkön! Hogy? A terroristák nem nemzetbiztonsági meg rendészeti bizottsági ülésekre szoktak járni. Bejönnek és a terrorista hálózatot megszervezve kényük-kedvük, meg érdekeik szerint csapnak le. Elnézést, amikor a magyar rendőrség olyan állapotban van, mint az közismert, súlyos bűncselekményből látható, hogy gyakorlatilag sokszor alapképességekkel gond van, akkor azért hadd legyenek már kétségeink afelől, hogy egyébként éles helyzetben egy terrorcselekmény esetén mit tudnának tenni, vagy hogy tudnának ilyet megelőzni vagy kiszűrni. Van így is elég bajunk, van így is elég kockázat, még a kötvények nélkül is alaphelyzetben, nemhogy feleslegesen bajt hozunk a magyar emberek fejére holmi haszonlesés és extraprofit

érdekében. Ezt nem tudjuk elfogadni, úgyhogy van még egy percük, hogy visszakanyarodjak Vas Imréhez, fontolják meg a javaslat támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, hogy a bizottság részéről van-e hozzászólás. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. *(Apáti István: 11 óra 14 perc van!)* Megkérdezem Staudt Gábort, mint előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni.

Dr. Staudt Gábor reflexiói

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Röviden szeretnék reagálni. Egy nagyon fontos momentum van még. Én is szeretem az érdemi vitát, még ha néha nehéz is akár bizottsági szinten is ezt megvalósítani. Vas Imre kérdésére, bár nem válaszolt egy kérdésemre sem, de szeretnék érdemi választ adni. Az történt, és a zárószavazás előtti javaslatokat azért szavaztuk meg, mert azok az Orbán Viktor által beterjesztett javaslatot jobbá tették, egyébként az egyeztetéseken kiderült, hogy az Orbán Viktor által benyújtott javaslat olyan jogi fogalmakkal dolgozott, meg olyan megszövegezése volt, amely egész egyszerűen kodifikációs jelleggel nem kivitelezhető, illetve volt egy-két olyan pont is, amely belekerült. Ilyen például a sarkalatossági záradék, ezt mi javasoltuk. És persze volt olyan is, ami nem, ami a kötvények kivezetésére vonatkozott. Tehát fontos volt, ami nem volt benne, de ami bekerült, a sarkalatossági záradék egy nagyon fontos momentum. Hiszen e nélkül, ha kivezetésre is kerülnek a kötvények, azt vissza lehet hozni, ha nem kétharmados törvényben van elfogadva, illetve ha a sarkalatossági záradék nem kerül be az Alaptörvénybe. Félő volt az, hogy visszahozzák, mert, ha jól tudom, önök dolgoztak nagy erővel azon, hogy két vakondot találjanak itt-ott-amott, bármilyen módon, aki esetleg átszavaz. *(Apáti István: Bizony isten! - Zaj.)* Ha esetleg erről önöknek nincs tudomásuk, akkor a frakcióvezetéssel való egyeztetést és informálódást javaslom. Ebben az esetben, ha a zárószavazás előtti módosító javaslatok nem kerülnek elfogadásra és a zárószavazáson mégis egy-két vakond, illetve legalább két vakondok előtűnik, akkor gyakorlatilag *(Apáti István: Figyelj, Imre!)* a sarkalatossági záradék nélküli verzió ment volna át, ami egyrészt a sarkalatosság hiánya miatt is kifogásolható lett volna, más részből a megszövegezése is az Orbán Viktor által benyújtott javaslatnak sok ponton módosításra, csiszolásra került.

Úgyhogy ez nagyon egyszerű, ezért kellett a zárószavazás előtti módosító javaslatot támogatni. Támogattuk is és örültünk volna, ha támogathatjuk a zárószavazás esetén is. De ahogy mondtam, neki lehet futni még egyszer, és önöknek is megvan a lehetőségük arra, hogy kiküszöböljék a csorbát és bebizonyítsák, a biznisz nem fontosabb, mint a magyar emberek védelme. *(Apáti István: Értitek, hogy miről van szó, vagy csak mondtok valamit?)* és a saját javaslatukat el lehet fogadni. *(Demeter Zoltán és dr. Répássy Róbert közbeszólása Apáti Istvánnak. - Apáti István: Elovastad egyáltalán? - Demeter Zoltán: El, persze!)* Vagy ha nem arról van szó és önök is ezekből a pénzekből részesülnek, akkor bocsássanak meg, de azt gondolom, hogy a jelenlévő...

ELNÖK: Bocsánatot kérek, képviselő úr! Szeretném megkérni a képviselőket, hogy a magánvitát ne a felszólalás közben folytassák le! *(Apáti István: Elnézést!)* Megadom a szót Staudt Gábornak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Ígérem, rövid leszek. Egyébként Demeter Zoltán képviselőtársunkra mindig igaz, hogy hozzászólni nem, bekiabálni és gyalázkodni annál inkább szeret. Azt gondolom,

hogy a hozzászólás működik, érveket, ellenérveket lehet ütköztetni. Az a legény, aki jegyzőkönyvbe is elmondja és a nem csak a többi képviselő, mondjuk, Vas Imre háta mögül kiabál. Vas Imre legalább vállalja az érveit, még ha néha vitathatóak is, hogy úgy fogalmazzak. De kiáll és vállalja. Ez becsülendő.

No, lezárva, az a lényeg, hogy ha ez a javaslat nem kerül tárgysorozatba vételre, akkor önök mindent megtagadnak, amit múlt évben mondtak. Azt kell mondanom, hogy nem nekünk kell majd a választópolgárok felé elszámolni, ha így lesz. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! A határozathozatal következik. Kérdezem, hogy ki támogatja az alaptörvény-módosítás tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Két igen szavazat. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Nyolc ellenszavazat. A bizottság nem vette tárgysorozatba a 12895. számú törvényjavaslatot.

Az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló H/12907. számú határozati javaslat

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az Európa Tanács nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Egyezménye kötelező hatályának elismeréséhez és kihirdetéséhez szükséges intézkedések megtételéről szóló H/13052. számú határozati javaslat

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

ELNÖK: A napirend-módosítás okán következik az e) pontunk, az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló 12907. számú határozati javaslat. Szelényi Zsuzsanna független képviselő asszony az előterjesztő, akit láttunk már a teremben. Az a kérés, hogy tessenek már megnézni! *(Szelényi Zsuzsanna és dr. Szél Bernadett belépnek a terembe, majd a kezükben tartott, emberi alakot formáló táblákat elhelyezik az elnök háta mögött. A táblák mindegyikén egy-egy női név és az életkor látható.)* Az a kérés, hogy ezeket a táblákat azonnal vigyék ki! A házszabály szerint egy órával előbb kell kérni ezek behozatalához az engedélyt. Az a kérés, hogy azonnal vigyék ki! Addig a bizottsági ülést felfüggesztem és kérem a terembiztosi szolgálatot, hogy szíveskedjenek intézkedni! *(Apáti István: A TEK-et ne hívják be! - Rövid szünet. - A terembiztos kiviszi a táblákat a teremből.)*

Ezen a közjátékon túlvagyunk. Különös tekintettel arra, hogy az előterjesztők egyike tudomásom szerint frakcióvezető, az a tiszteletteljes kérés, ez a képviselőnek is szól... *(Dr. Staudt Gábor: Helyettes!)* Szél Bernadett az LMP új frakcióvezetője. *(Dr. Répássy Róbert: 15-étől!)* 15-től? *(Dr. Szél Bernadett: Nem értem, hogy ez a beszélgetés miről szól!)* Semmi jelentősége nincs. A képviselőknek is szól, hogy tessék szíves lenni elolvasni a házszabályt. A Ház az országgyűlési törvény és a határozati házszabály alapján működik. Az a tiszteletteljes kérés, hogy az előírásokat a jövőben szíveskedjenek betartani, hogy ezek a közjátékok kikerülhetők legyenek.

Ezt követően következik a 12907. számú országgyűlési határozati javaslat, amelynek Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony az előterjesztője. Kérdezem, hogy az írásban előterjesztett anyagon túlmenően kíván-e még valamit mondani. *(Szelényi Zsuzsanna: Igen. - Dr. Répássy Róbert jelentkezik.)* Egy pillanat! Répássy képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Ügyrendi javaslatom van, de csak ha az előterjesztők hozzájárulnak! Még egy előterjesztés szól erről a témáról. Javaslom,

hogy a tárgyalását vonjuk össze, amennyiben az előterjesztők hozzájárulnak. Úgyis odaült mindkét előterjesztő. Az eredeti e) és f) pont gyakorlatilag ugyanarról szól. Javaslom, hogy a tárgyalását vonjuk össze. *(Szelényi Zsuzsanna: Mi támogatjuk! - Dr. Szél Bernadett: Támogatjuk!)*

ELNÖK: Ez azzal jár, hogy közös vitát tudunk tartani. Nyilatkozni kellene az előterjesztőknek. Mondom: Schmuck Erzsébet, Sallai R. Benedek, Ikotity István. *(Dr. Répássy Róbert: De Szél Bernadett itt van!)*

DR. SZÉL BERNADETT (LMP) előterjesztő: Itt vagyok, képviselem az előterjesztőket és Schmuck Erzsébet, Ikotity István, Sallai Róbert Benedek, Hadházy Ákos és jómagam is hozzájárulunk ahhoz, hogy ezt a két napirendi pontot egy pontban tárgyaljuk.

ELNÖK: Hadházy Ákos nincs benne az előterjesztők körében, de ha ő is hozzájárul, akkor még erősebb.

Most napirendet kell módosítunk. Kérdezem a bizottságot, hogy elfogadja-e, hogy az e) és f) pontnak közös tárgyalása legyen. De hangsúlyozom, hogy külön kell szavazni mindkettőről. *(Szavazás.)* Kilenc igen szavazat. Ki van ellene? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás mellett a bizottság a javaslatot elfogadta.

Először megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak.

Szelényi Zsuzsanna szóbeli kiegészítése

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Nem első alkalommal beszélünk az Isztambuli Egyezményről. Nyilvánvalóan azért terjesztettük újra a bizottság, illetve a parlament elé ennek a nemzetközi egyezménynek a ratifikálását, mert úgy gondoljuk, hogy a nők elleni és a családon belüli erőszak témája olyan horderejű, hogy ez elől ez a parlament nem térhet ki, hanem foglalkoznia kell vele és sürgősen hozzá kell járulnia ahhoz, hogy ez végre a magyar törvények részét képezze.

Hogy miért gondolom ezt, erre szeretnék egy rövid és konkrét történetet, esetet megosztani önökkel. Jelen pillanatban van egy kisfiú, Szabó Bencének hívják, aki 9 éves és október közepe óta eltűnt. Ez a kisfiú nem egyedül tűnt el, hanem az édesapjával együtt, tudomásunk szerint vagy Magyarországon van, vagy nem Magyarországon. A rendőrség keresi őket. Az édesapja egy körözött bűnöző. Ez a kisfiú tanúja volt annak, ahogy az apja kis híján agyonvert valakit éjszaka a villamoson. Egy olyan emberről beszélünk, aki évtized óta terrorizálta a családját, az élettársát és gyerekeit. Hét évvel ezelőtt fordultak először Magyarországon a gyámhivatalhoz, a családsegítő szolgálathoz, az anya a gyerekeivel anyaothonba menekült az agresszív és bántalmazó apa elől. Ennek ellenére ezt a kisfiút a bíróság az édesapjának ítélte. Az anyát olyan szinten zaklatta ez a férfi, hogy külföldre kényszerült menekülni az egyik gyerekével, a másik kisfiú pedig túszként az édesapjával tartózkodik most éppen szökésben.

Az a helyzet, hogy ez a történet nagyon pontosan bemutatja, hogy ma Magyarországon az állami szervek, a családok gondozására és védelmére hivatott szervezetek és hatóságok képtelenek kezelni egy bántalmazó családi ügyet, szisztematikusan alulértékelik ennek a hihetetlen, az egész családra, a nőkre és mindenekelőtt a gyerekekre kiható veszélyeztető jellegét. Ez egy olyan mintatörténet *(Dr. Vas Imre: És a férfiak!)*, amit legutóbb nem tudtam még önökkel megosztani, mert azóta történt. De ilyenek minden héten történnek Magyarországon. Minden

héten gyerekeket és nőket, nagyon kis esetben férfiakat bántalmaznak, ez a parlament mégsem hajlandó foglalkozni ezzel az üggyel. Azt gondolom, ezen a történeten keresztül pontosan lehet látni azt, hogy a magyar kormány nem tudja, nem akarja, nem hajlandó, nem képes megvédeni a saját állampolgárai lelki, szellemi és testi épségét akkor, amikor ez nem az utcán történik. Az önök rendőrei az utcán fegyverzetben jól mutatnak, de ha az erőszak lappangó módon történik, zárt helyen, akkor az önök kormánya tehetetlen és nem is akar ezen segíteni. Úgy gondolom, hogy ez egyszerűen tűrhetetlen, és ha eddig nem, most az utolsó pillanat van, hogy ez ellen ez a parlament és ez a kormány határozottan tegyen.

Ha nem teszi ezt, tehát önök nem szavazzák meg, nem támogatják a javaslatunkat, hogy végre hatékony erőfeszítések történjenek Magyarországon annak érdekében, hogy nők és gyerekek ne szenvedjenek családjukban és különböző zárt helyeken erőszakot, ez azt jelenti, hogy nemcsak nem akarják és nem képesek ezt megakadályozni és a magyar embereket megvédeni, hanem azt is jelenti, hogy azt üzenik mindenkinek: ez rendben van. Ezért is tűrhetetlen az, hogy azt közvetítik, hogy az erőszak, ha nem látható mindenki számára, ha ez zárt falak között megy, ha ez nem verésben nyilvánul meg, hanem szóban és egyéb mentális kizsigerelésben, akkor az nincs. Igenis az erőszak van és az erőszak mindig a hatalomról szól! A családban is a hatalomról szól és itt a parlament falai között is a hatalomról szól.

Ezért azt gondolom, ez az ügy messze túlmutat azon, hogy itt emberi életéről, sorsokról van szó. Az nem is érdekel engem, hogy önök egyszerűen emberességi szempontokat nem hajlandók figyelembe venni, amikor ezzel az üggyel nem foglalkoznak. Arról szól, hogy önök is a lappangó hatalmat gyakorolják ebben az országban és ezért ez az ügy messze túlmutat a konkrét jelentőségén, ez az ügy Magyarországról szól. Ezért most sokadik alkalommal igénylem és követelem, hogy ez a bizottság engedje ezt a javaslatot a parlament egészének nyilvánossága elé, erről ott legyen hosszas és alapos tárgyalás és végre lépjen érvénybe Magyarországon az Isztambuli Egyezmény, amelynek az a lényege, hogy a családon belüli erőszak ellen kampányt indít, tájékoztat, megvédelmezi a bántalmazottakat és szankcionálja azokat, akik ezeket az elképesztő bűnöket tartósan és szisztematikusan elkövetik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót dr. Szél Bernadettnek. Tessék parancsoljon!

Dr. Szél Bernadett szóbeli kiegészítése

DR. SZÉL BERNADETT (LMP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Igazából a tét az, hogy önök most hatan elkaszálják-e ennek az egyezménynek a további sorsát, vagy beengedik plenáris ülésre, ahol az egész magyar parlament tudna talán egy értelmes vitát folytatni arról, hogy az Isztambuli Egyezmény ratifikálása miért nem várhat tovább. Az LMP-nek ugyanis egyértelműen ez az álláspontja. Most összegyűjtöttem pár olyan mentegetőzést, amit az előző években hallottam önöktől. De azt gondolom, hogy ennek nincs helye egy olyan országban, ahol a 15 éven felüli nők egyötöde - közel egymillió nőről beszélek - válik fizikai, szexuális erőszak miatt áldozattá az élete során. Nem tudom, tudja-e elnök úr, illetve tisztelt képviselőtársaim tudják-e, hogy átlagosan 35 verés után fordulnak először segítségért a nők a mai Magyarországon. Harmincöt verés után jutnak el odáig, hogy segítséget kérjenek! Nagyon sok ember nem is tudja, hogy áldozat. Ezért is szükség lenne szemléletformálásra, prevencióra, hatékony segítségnyújtásra, az igazságszolgáltatás, a rendőrök, mindenki kéri a segítséget. Én magam is találkoztam olyan rendőrrel, aki azt mondta, hogy jót akar és

jól akarja csinálni a dolgot, de nem tudja pontosan, hogy kell, mert nem kapnak képzéseket. Az Európai Unió legújabb jelentése erről a helyzetről kiemeli, hogy Magyarország azon két uniós tagállam közé tartozik, ahol a rendőrök nem kapják meg azt a szervezett és hatékony segítséget, ami a munkájukhoz kell. Azt gondolom, hogy önök a magyar rendőröket sem hagyhatják cserben, hiszen a szándék egyértelmű, hogy jól akarnak tenni és jól akarnak cselekedni.

Azt is szeretném, ha önök tudnák, hogy Magyarországon milliószámra vannak olyan gyerekek, akik erőszakos családokban élnek. A tegnapi konferencián, ahol sajnos nem vett részt a kormánypártok képviselőjében senki sem, például elhangzott, hogy körülbelül negyedmillió gyermekről van szó. Tehát 250 ezer gyermekről tudunk, aki bizonyítottan áldozattá vált, szexuális vagy más bántalmazást szenvedett el a saját családjában. Azt gondolom, nagyon nemtelen ez a fajta játék, amit a kormányzattal vívunk most már évek óta, ami arról szól, hogy mi szeretnénk, ha az Isztambuli Egyezményt végre ratifikálná Magyarország. Ez azt jelenti, hogy akkor lépne érvénybe. Önök aláírták 2014 márciusában, de azóta gyakorlatilag kipipálták ezt a feladatot és nem történik semmi ezen a területen.

Szeretném önöket emlékeztetni még valamire. Az előbb láttam Pintér miniszter urat, ment a folyosón. Rögtön eszembe jutott, hogy kikértük az adatokat, amelyek arról szólnak, hogy Magyarországon a különböző statisztikák hogyan állnak. Szeretném elmondani, hogy '14-ről '15-re másfélszeresére nőtt a nők elleni szexuális erőszak eseteinek a száma. Duplájára nőtt a kapcsolati erőszak miatt indított eljárások száma. Tehát a számok is azt mutatják, hogy egy brutálisan létező problémáról van szó és most már tömegesen fordulnak nők és gyermekek segítségért Magyarországon. Igen, eljutottunk odáig, hogy segítségért fordulnak, de mi történik utána. Nem tudom, tudják-e tisztelt képviselőtársaim, hogy a krízisközpontok szükséges férőhelyeinek száma nem áll rendelkezésre, a szükségesnek egytizede van Magyarországon működésben. Magyarul tízszer ennyire lenne szükség. Ehhez képest azt látom, hogy uniós forrásból csak 2,8 milliárdot adtak a krízisellátás fejlesztésére. Szóval, akarnak önök itt mindent, olimpiát, Paksot, ami eszükbe jut, de 2,8 milliárdot adnak arra, hogy ezek az üldözött nők a gyermekeikkel el tudjanak menekülni egy bántalmazó és erőszakos partnertől. Azt gondolom, hogy ez önmagáért beszél.

Az egyik kifogásuk, amit szoktak mondani, és aztán persze állok a vita elébe és beszéljünk a többről, Novák Katalin felelős államtitkár is mondta, hogy szerinte nem egyezményekre van szüksége az áldozatoknak, hanem segítségre. Szeretném, ha végre mindenki megértené, hogy az Isztambuli Egyezményt azt garantálná, hogy ez a segítség rendelkezésre áll úgy a prevenció területén, mind az áldozatsegítés területén, ez maradandó előrelépés lenne. Persze önöknek is nagyobb lenne a felelőssége, mert nem hivatkozhatnának arra, hogy - idézem - „a mindenkori költségvetési lehetőségek figyelembevételével a krízisközpontok férőhelyeinek lehetőség szerint a szükségletekhez mérten való növelése”. Értjük, hogy ez miről szól. Nem lehetne olyanokat sem mondani, hogy - idézem -: „törekedni kell az áldozatokkal kapcsolatba kerülő szakemberek képzésének folyamatos biztosítására”. Politikusok vagyunk mindannyian, pontosan tudjuk, hogy ha költségvetési lehetőségek figyelembevételéről beszélnek, akkor az egy kamu, mert pontosan a politikusok rakják össze a költségvetést úgy, ahogy kell, vagy úgy, ahogy nem kell. A költségvetést mi csináljuk! Hát nem hivatkozunk arra, hogy költségvetés, azt nem valaki más csinálja, az a mi felelősségünk. „Lehetőség szerint, a szükségletekhez mérten való növelés”. A lehetőség? Milyen lehetőség? Még egyszer mondom, a költségvetést mi rakjuk össze. És nem lehet, hogy „törekedni kell”. Nem törekedni kell, hanem az áldozatokkal kapcsolatba kerülő szakemberek képzését folyamatosan biztosítani kell. Tiszta beszédre és tiszta cselekvésre van szükség. Ráadásul a jó hír az, hogy tényleg nem

kellett kitalálni a spanyolviaszt, az Isztambuli Egyezményben leírták világosan, hogy egy országban hogyan lehet küzdeni a kapcsolati vagy a családon belüli erőszak ellen.

Arra kérem tisztelettel önöket, hogy engedjék tárgysorozatba venni az Isztambuli Egyezményt, hadd beszéljen, hadd vitázzon erről a magyar parlament és hadd kerüljön végre ratifikálásra ez az egyezmény Magyarországon. Még egyszer mondom, ne az ellenzékkel harcoljanak, hanem lássák maguk előtt azokat a bántalmazott nőket és gyerekeket, akikről szó van. Ezért is hoztuk be ezeket a bábukat, amelyeket akciónak nyilvánított elnök úr. Szeretném, ha tudná, hogy mit vitetett ki, illetve kiket vitetett ki a teremből. Egy 81 éves hölgyet, akit gyakorlatilag a saját férje vert agyon, egy 20 éves lányt, akit megkéseltek, majd kidobtak az autóból. Ezek a bábuk ezeknek az embereknek állítottak emléket. Talán tudják, de ha nem, most szeretném elmondani önöknek, hogy minden évben ezeket a bábukat civil szervezetek körbeviszik Budapest utcáin. Ezzel is szeretnénk elérni, hogy az emberek figyeljenek erre a problémára. Azért hoztuk be ide, a parlamentbe, mert szeretnénk önöktől azt kérni, hogy végre lássák maguk előtt az áldozatokat, lássák maguk előtt azokat az embereket, akiknek a sorsáról most éppen pillanatokon belül dönteni fognak. Köszönöm.

ELNÖK: Kénytelen vagyok először erre az elnöknek szóló megjegyzésre reagálni. Én elmondtam, és megismétlem: az országgyűlési törvény és a határozati házszabály szerint járok el. Az írott jog szerint minden ilyen szemléltető eszközt a bizottsági ülés megkezdése előtt egy órával jelezni kell a bizottság elnökének. Ha az elnök engedélyezi, be lehet hozni. Önök ezt a szabályt rúgták fel és országgyűlési képviselőhöz méltatlanul a házszabály ismerete nélkül egyszerűen intézkednek és most felróják azt, hogy a házszabály szerint eljáró elnök intézkedett. Ezt a megjegyzést visszautasítom, és ismét felhívom a képviselő asszonyokat, hogy szíveskedjenek a jövőben az írott jogszabály szerint tevékenykedni az Országgyűlésben. Most megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak.

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Szeretném előre jelezni, hogy a Fidesz mindenfajta erőszak ellen van, akár nők ellen, akár gyerekek ellen, akár férfiak ellen követik el. Ellenben szeretném azt is megvilágítani, hogy ez a határozati javaslat miről szól. Ez a határozati javaslat pusztán arról szól, hogy felkéri a kormányt, hogy intézkedjen a ratifikálás, más néven a kihirdetés ügyében. A kormány végzi ezt a feladatot most már két és fél éve, tehát ezeknek a határozati javaslatoknak az elfogadása egyébként nem mozdítja elő a kihirdetést, semmit gyakorlatilag. Pusztán egy politikai PR-akcióról van szó. Egyébként az Európa Tanács 47 tagállama közül csupán 22 ratifikálta, további 21 tagállam aláírta az egyezményt és nagy részük egyébként 2011-ben és hat év óta nem ratifikálta. A 21 tagállam jelentős része. Magyarország bő két és fél éve írta alá és azóta dolgozik a kormány azon, hogy ezt az egyezményt ki lehessen hirdetni. De aki ismeri ezt az egyezményt és nemcsak PR-akcióként foglalkozik vele, az azt is tudja, hogy ez nagyon komoly kötelezettségeket ír elő a kihirdető tagállamoknak. Ezek feltételeinek megteremtésén dolgozik a kormány. Lehet, hogy önöknek úgy tűnik, semmit sem tesz, de a kormány nem politikai PR-akciókkal van elfoglalva, hanem azzal, hogy *(Apáti István: Amúgy nem!)* az emberek ügyeit intézze. Lehet, hogy önöknek ez nem látszik *(Dr. Bárándy Gergely: Főleg a propagandaminisztériumban a Rogán!)*, de a kormány ezt intézi...

ELNÖK: Képviselő urak, én vigyázok mindenki felszólalásának tisztaságára, úgyhogy az a kérésem, hogy a magánvitákat függesszük fel! Elnézést, alelnök úr, parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: És amint megteremtődnek a feltételek, nyilván be fogja nyújtani a törvényjavaslatot a kormány az Országgyűlés elé és mihamarabb el fogjuk fogadni. De ez nemcsak abból áll, hogy a kormány benyújtja a javaslat elfogadását, hanem meg kell teremteni a feltételeket, amelyek egyébként nagyon komolyak, helyes feltételek. Tehát ebben köztünk nincs vita. Abban sincs vita, hogy mindenfajta erőszakot elítélünk. De ennek a feltételeit meg kell teremteni, dolgozik ezen a kormány. Ezt a két határozati javaslat egyáltalán nem segítené, nem segítene, ha az Országgyűlés elfogadná, mert ettől még nem a törvényjavaslatot nyújtották be, hanem csak arra kötelezik, felkérlik a kormányt, hogy tegyen intézkedéseket a kihirdetés érdekében. De ezt a kormány amúgy is teszi több mint két és fél éve. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót és utána Bárándy képviselő úr jelentkezett.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszonyok! Az Isztambuli Egyezmény ügyében önök, mondjuk úgy finoman szólva, félrevezetik a közvéleményt. Először is a kormánypártok támogatják az Isztambuli Egyezményt és annak végrehajtását. Maga a kormány, a Fidesz-KNDP által támogatott kormány írta alá 2014. március 14-én az Isztambuli Egyezményt. Ami a tényeket illeti: a ratifikálás egy következő lépcsőfoka annak, hogy a nemzetközi szerződés érvénybe lépjen, pontosabban azt végre lehessen hajtani. Az Európa Tanács honlapján megtalálhatók az Isztambuli Egyezmény ratifikációjára vonatkozó adatok, és ahogy az előbb idézte Vas Imre, 21 tagállam még nem írta alá. Gondolom, nem azt állítják, hogy például Németország vagy Görögország, vagy Írország, vagy Luxemburg, vagy Norvégia, vagy Szlovákia, vagy Svájc és még sorolhatnám és az Egyesült Királyság azért nem ratifikálták, mert támogatnák a családon belüli vagy a nők elleni erőszakot. Gondolom, nem ezt állítják. Remélem, hogy ugyanezt a méltányosságot a magyar kormánnyal szemben is fenntartják, hogy tudniillik nem arról van szó, hogy az Európa Tanács tagállamainak közel fele azért nem ratifikálta, mert ellentétes állásponton lenne, mint az Isztambuli Egyezmény szellemisége. Egésze más problémáról van szó. Ezért állítom, hogy önök folyamatosan félrevezetik a közvéleményt azzal, hogy a kormány nem támogatja az Isztambuli Egyezményt. Ez a kormány írta alá az Isztambuli Egyezményt, ez a kormány a többi tagállammal közösen fogja ratifikálni az Isztambuli Egyezményt, ez meg fog történni.

Ami pedig a családon belüli erőszak problémáját illeti, ez a kormány fogadta el azt a büntető törvénykönyvi módosítást, amely a kapcsolati erőszakra vonatkozó régóta kívánt szabályt iktatta be az új büntető törvénykönyvbe. Nem a Szocialista Párt kormánya, nem más kormányok fogadták el, hanem ez a kormány fogadta el, hogy a kapcsolati erőszak jelenjen meg nevesítetten a büntető törvénykönyvben. Tehát nekünk egyáltalán nincs lelkiismeret-furdalásunk ebben az ügyben és hiába próbálnak bennünket érzelmileg zsarolni. Ez a kormány tette a legtöbbet azért, hogy a családon belüli erőszak elleni fellépés intézményei rendelkezésre álljanak. A korábbi kormányok lépéseket sem tettek ebben az ügyben.

Tehát összefoglalva: ratifikálni fogjuk rövidesen az Isztambuli Egyezményt, ez nem kérdéses. Elhangzott, már nem emlékszem, ki mondta azt a véleményt, Novák Katalint idézte, de ezt korábban én is így mondtam, ha nem is ezekkel a szavakkal,

hogy természetesen attól önmagában, hogy egy ilyen egyezményt ratifikálunk, attól nem fog megszűnni a hozzátartozók közötti, vagy a kapcsolatban élők közötti erőszak. Tehát ez nem az egyezményen múlik, ez nyilvánvaló. Egy egészen komplex kezelést kíván ez a kérdés és ebben a komplex kezelésben és komplex fellépésben tudunk partnerei lenni akár az ellenzéki pártoknak, vagy akár olyan civil szervezeteknek, amelyek ebben az ügyben sokat tettek már eddig is. Tehát nagyon kérem önöket, hogy ne csináljanak ebből is politikát és ne akarják a kormányt ebben az ügyben is azzal vádolni, hogy nem tesz meg mindent a nők elleni és családi belüli erőszak ügyében. Hangsúlyozom, hogy mi, akik itt ülünk, akárhogyan fogunk szavazni, teljes mértékben támogatjuk az Isztambuli Egyezményt. A mi kormányunk írta alá az Isztambuli Egyezményt és támogatjuk annak a végrehajtását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretném talán a legérdeimibbel kezdeni. Azt gondolom, nem okoz meglepetést, hiszen számos alkalommal képviselőtársam egy ugyanilyen vagy hasonló kezdeményezést közösen nyújtott be a mostani előterjesztővel, hogy mi támogatjuk mindkét törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Ugyanazon indokok alapján, amelyeket akkor képviselőtársaim a parlamenti vitában, a tárgysorozatba vételi kérelmek vitájában elmondtak.

Hadd érveljek most picit másként és mással is, még egyszer mondom fenntartva azt, amit a képviselőtársaim akkor elmondtak. Azt gondolom, hogy vannak olyan ügyek, amelyeknél ráér a ratifikáció és különösebb probléma abból nem származik, ha az Országgyűlés ezt nem végzi el a kormány javaslatára. Azt gondolom, hogy ez nem egy ilyen ügy és két és fél évnek elégnek kellett volna lennie ahhoz, hogy előkészíthessék, és a ratifikálás megtörténhessen. Nem gondolom, hogy itt olyan intézkedésekre volna szükség, amit két és fél év alatt ne lehetett volna előkészíteni és megtenni.

Lehet persze nem aláírni ezt az egyezményt és biztos van indoka annak, aki ezt nem tette meg és én sem vádolnék senkit azzal, hogy pártolja a családon belüli agressziót. De Magyarország aláírta. Gondolom, nem véletlenül. Azért írta alá, mert azt tervezi, hogy betartja az abban foglaltakat és ratifikálja majd az egyezményt. Tisztelettel tennék egy ügyrendi javaslatot most és nagyon kérem az elnök urat, szavazzunk erről az ülés végén. Abban az esetben, ha nem veszi most a bizottság tárgysorozatba az előttünk fekvő javaslatokat, amire most elég nagy esélyt látok, azt kérném, hogy az Igazságügyi bizottság hívja meg az igazságügyi miniszter urat azzal a napirendi ponttal, hogy számoljon be a bizottságnak arról, hogy az Isztambuli Egyezmény ratifikálása érdekében mit tettek, milyen előkészületek folytak, milyen eredmények vannak és milyen tervek, mikor tervezik ezt indítványozni, mi van még hátra az intézkedéscsomagból, és hogy eddig miért nem lehetett ezt megtenni. Nyilván a bizottság tagjai most nincsenek abban a helyzetben, hogy megítéljék azt, amit például Vas Imre képviselőtársam elmondott, hogy itt minden a legnagyobb rendben megy és az előkészületek gőzerővel folynak. Engedtessek meg, hogy ne higgyem el ezt fenntartások nélkül képviselőtársamnak, alelnök úrnak. Szeretném meghallgatni a miniszter urat arról, hogy a kormány mit tett ennek az ügyében. Tehát kérnék egy szavazást, hogy ezzel a napirendi ponttal egy külön bizottsági ülést tartva miniszter urat hívjuk meg ide és kérdezzük meg tőle, hogy áll az előkészülete mindenek.

A másik, amit szeretnék a témával kapcsolatban a bizottsági ülésen elmondani, hogy meglepetéssel hallgattam Répássy képviselőtársamat. Persze az ember

memóriája szelektív és hajlamosabb megszépítve látni dolgokat, mint ahogy valójában annak idején történtek. Ez volt az érzésem, amikor hallgattam. Ugyanis azon kevesek közé tartozik, aki ott volt azon az egyébként önök által éjszakára eldugott parlamenti vitán, amikor a kapcsolati erőszak Btk.-s vitáját lefolytattuk, illetve amikor az erről szóló népi kezdeményezést megvitattuk. Akkor a kormány képviselője azt mondta, és a Fidesz szónokai is, hogy semmilyen szükség nincs egyébként a családon belüli erőszakra szóló törvényi tényállásra a Btk.-ban. Nincs erre szükség. Ezt abban az éjszakai vitában sikerült elmondani, és ami megváltoztatta az egésznek az irányát és menetét, az az volt, hogy Varga képviselő úr is azon néhány képviselő közé tartozott, hála istennek, most már utólag ezt tudom mondani, aki ott volt ezen a vitán. Akkor sikerült neki azt mondani, hogy a nők először szüljenek 2-3 gyereket, aztán akarjanak önmegvalósítani, majd ezt a gondolatkört egy kicsit bővebben is kifejtette. Az éjszakai vita hirtelen reggelre címlapsztorivá duzzadt e miatt a kijelentés miatt. E miatt nem tudta a kormány azt megtenni, hogy egy az egyben lesöpri az asztalról a kapcsolati erőszak Btk.-vitáját és ekkor jelentették be a kormánypártok, hogy mégis támogatják ennek a megtárgyalását és kidolgozását. Tehát köszönhető Varga képviselő úrnak, akinek ezt az ominózus mondatot és felszólást sikerült elmondani, egyébként a mai napig nem lenne ilyen tényállás. Ez csak a korrektséghez és a tényyszerűséghez hozzátartozik.

Egyébként én is azt gondolom, hogy a kérdés valóban egy rendkívül komplex kezelést igényel. Lényegesen komplexebb kezelést annál, mint ami az Isztambuli Egyezményben foglaltatik. Ezt ajánlom mindazoknak az aktivistáknak a figyelmébe, akik megtisztelik most a bizottságunk ülését is. Ugyanis voltak valóban olyan jogalkotói törekvések, amelyek megpróbálják az ilyenek elejét venni és tompítani, és azok a számok, amelyeket képviselőtársam most elmondott, tulajdonképpen ennek az igazolása. Tehát annak, hogy jó, hogy vannak ilyen tényállások. Tehát például - ha már mindenki magának szeretné vindikálni, hogy ki tett többet ebben a témában - a mi kormányzásunk alatt vezettük be a zaklatást, mint bűncselekményt, csaptuk hozzá egyébként az addig szabálysértés veszélyes fenyegetést, mint a zaklatás második szakaszát. Én voltam pont a vezérszónoka a frakciónk részéről ennek a törvényjavaslatnak. Meggyőződésünk volt akkor, hogy ez lehet egy jó eszköz arra, hogy mintegy preventív jelleggel bizonyos erőszakos cselekményeket megakadályozzunk, ha úgy tetszik, most dogmatikai értelemben mondom, elkapjuk a dolgot az előkészületi szakaszban. Hála istennek, hogy a szakma - nem is ellenállást mondok - szkeptikus hozzáállása ellenére elkezdett a dolog működni. Tehát most már eltelt jó néhány év és azt látjuk, hogy a zaklatás tényállása bizonyítható és valóban tud preventív célokat szolgálni. Ezt a kapcsolati erőszaknál én még nem látom, megmondom őszintén és a szakma sem ezt igazolja vissza. De őszintén remélem, hogy ha eltelik pár év, ennek is kialakul a gyakorlata, vagy ha nem, akkor lesznek olyan konferenciák, szakmai beszélgetések, tanulmányok stb., amelyek irányt mutatnak majd nekünk a tekintetben, hogy esetleg merre lenne érdemes ennek a tényállásnak a szövegezését reformálni.

Borzasztó nehéz volt akkor is, és emlékszem Répássy képviselő úrral e tekintetben voltak közös munkák, ellenzéki képviselők és kormánypárti képviselők is nagyon nehezen tudták kialakítani és megfogni ezt a jelenséget büntetőjogi eszközökkel. Egyébként ez az egész jelenségnek, már ha a büntetőjog terrénumán maradunk, a nehézsége, hogy borzasztó nehéz úgy egzakt módon megfogalmazni egy tényállást, ami lefedi azt a problémakört, de egyébként még alkalmazható és jól alkalmazható. Ezzel küzd a jogalkotó. Ez ugyanolyan küzdelem, mint általában a bűnözéssel szemben. Soha nem fogunk megnyugtató megoldásra jutni, mert ilyen

jelenségek lesznek. Egyet tudunk tenni: hogy próbáljuk ezeket visszaszorítani és elejét venni.

Ha már az előbb előre vetettem, egy valamire felhívnám a figyelmét azoknak az aktivistáknak is, akik jelen vannak. Érdemes megnézni más jogszabályokat is, hogy hol lehetne pontosan a prevenció érdekében még lépéseket tenni. Őszintén sajnálom, hogy például a polgári perrendtartás vitájában egyedül maradtam akkor, amikor elmondtam azt a családjogászok által egyébként egyöntetűen szorgalmazott álláspontot, mely szerint a polgári eljárások során a gyermekekkel kapcsolatos eljárások legyenek határidők közé szorítva. Ide tartozik a téma és nem akarom hosszan sorolni, de két mondatot mondanék még erről. Azt látjuk, hogy például a gyermekelhelyezési perek 4-5 évig elhúzódnak, de a 3-4 év még csak ritkaságnak sem mondható. Ez alatt az idő alatt a gyerekeket egyik pszichológustól a másikig cibálják, hangolják egymás ellen a szülők, amiből kialakulhat adott esetben tettelegesség is. De ha tettelegesség ki sem alakul, a gyermekek lelki és erkölcsi fejlődésére bizony mindenképpen komoly hatással van.

Azért vetettem ezt fel, mert például itt nem kaptam semmilyen támogatást sem kívülről, sem máshonnan ebben a vitában. Egy feles törvény módosítható, még hatályba sem lépett az új Pp., így érdemes lenne ezt például átgondolni és érdemes lenne más területeken is hasonló hozzáállással megnézni a törvényeket. Ugyanis - és itt térek vissza a témához - az Isztambuli Egyezmény és más hasonló egyezmények ratifikációja, hadd mondjam én is azt és érteni fogják, hogy nem az államtitkár asszonyt erősítem, valóban nem a legfontosabb, hanem a rendelkezések alkalmazása az, ami fontos. Tessék alkalmazni! De olyan jogszabályi környezetet is kell teremteni, ahol a lehető legjobban előzzük meg azokat a szituációkat, amelyekből ilyen esetek következnek. Úgyhogy elnézést a kicsit hosszabb felszólalásért, de ezt szerettem volna mindenképpen az asztalra tenni, hiszen számos olyan ember jelen van itt, aki nagyon helyesen egyébként szeretne alakítója lenni ezeknek a folyamatoknak, pozitív értelemben is harcol azért, hogy ezek a jelenségek visszaszoruljanak Magyarországon. Azt kérem tőlük, hogy a perspektívát kicsit tágabbra nyissák és figyeljenek oda azokra a jelenségekre, azokra a jogszabályokra, amelyek nem közvetlenül ide kapcsolódnak, de rendkívül jelentős hatással vannak erre a problémakörre.

Legvégül szeretném újra megerősíteni azt, hogy természetesen támogatjuk a két javaslat tárgysorozatba vételét. Azt gondolom, nyugodtan megtehetnék ezt a kormánypártok is, hiszen amíg egy parlamenti vita lezajlik, addig számos, egyébként hiányzó intézkedést még a kormány meg tudna tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, az a kérésem, hogy az ügyrendi javaslatát szíveskedjen visszavonni, mert a helyzet a következő. Nekem nem szabadna tovább engedni a vitát, az ügyrendi javaslatról minden frakció elmondhatja a véleményét és most dönteni kell. Ez nagyon nehéz, annál is inkább, mert amit ön indítványoz, nevesítve van a házszabályban. Mondom. A határozati házszabály 114. § (4) bekezdése szó szerint a következő mondja. Ha a bizottsági tagok legalább egyötöde írásban bizottsági meghallgatást kezdeményez, a bizottság a meghallgatás napirendre vételéről a kérést követő 30 napon belül dönt. Most még egy olyan mondat van, hogy a szüneteket figyelmen kívül kell hagyni a 30 napnál. Tehát az van, hogy amit ön indítványoz, hogy az igazságügyi miniszter kerüljön meghallgatásra, ahhoz a mai létszám szerint három bizottsági tagnak az aláírásával előterjesztett kérelem kell, és akkor a bizottság erről dönteni fog. Ennek hiányában nem tudok mást csinálni, mint leszavaztatom, amit nem szeretnék. Ez egy bizonytalan dolog, mert feltételhez kötött, hogy ha a bizottság nem veszi tárgysorozatba, akkor hallgatja meg az igazságügyi minisztert. Ez így hangzott el. Ez nagyon nehéz. Ezt akkor lehetne

előterjeszteni, ha megszületett a döntés. De mondom, a meghallgatásnak ez a feltétele, és ha ezt kezdeményezik, akkor minden további nélkül zöld utat adok neki.

Az a kérésem, hogy erről Bárándy képviselő úr nyilatkozzon.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy megjegyzés, de azért, mert azt gondolom, hogy van ennek eljárásrendje valóban a házszabályban. Én egyébként nem gondolom, hogy bármi tiltaná azt, hogy ilyen ügyrendi javaslatot tegyek. De! De! Elnök úr kérését megfogadva és megfontolva azt mondom, hogy most visszavonom ezt a kezdeményezésemet, a mai napon fogom benyújtani írásban, jobbikos képviselőtársaim jelezték informálisan, hogy támogatnák esetleg ezt, tehát megvan a három fő mindenképpen és nyilván Teleki képviselőtársam is támogatni fogja. Be fogjuk nyújtani akkor írásban a bizottsághoz ezt a kérést. Köszönöm.

ELNÖK: Én köszönöm szépen. Megy tovább a vita. Nincs ügyrendi kérdés. Staudt Gábor!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Csak röviden. Támogatjuk a javaslatokat. Jómagam sem értem, hogy miért nem került sor a ratifikációra. Nem ismételném meg az érveket tényleg, mert sok minden elhangzott. A lényeg az, hogy ha elutasításra kerül, akkor az igazságügyi miniszter urat mi is nagy örömmel várnánk a bizottság ülésére, mondja el, hogy meddig kell még erre várni, hol tartanak, hol akadt el, vagy kit kell kirúgni, hogy nem végezte el a feladatát. Járjunk a végére. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Csak azt a tájékoztatást szeretném megadni a jelenlévő hallgatóságnak, hogy szemben Szél Bernadett jövőbeli frakcióvezető állításával a bizottság elutasító határozata után bármelyik képviselőcsoport kérheti, hogy az Országgyűlés szavazzon erről az indítványról. Azt mondta Szél Bernadett, hogy megakadályozzuk, hogy az Országgyűlés elé kerülhessen ez az indítvány. A házszabály világos felhatalmazást ad a képviselőcsoportoknak. Nyilván még nem frakcióvezető Szél Bernadett, ezért nem ismerheti pontosan a házszabályt. Köszönöm szépen. *(Dr. Vas Imre: 15-ig van módja megismerni.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e még hozzászólás. *(Senki sem jelentkezik.)* A tagok részéről nincs hozzászólás. A vitát lezárom. Zárszóra először Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak adok szót.

Szelényi Zsuzsanna reflexiói

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független) előterjesztő: Köszönöm szépen a hozzászólásokat és a lehetőséget arra, hogy pár dolgot újra és részletesebben megvilágítsak. Először is azt szeretném mondani, hogy a Fidesz képviselői, Répássy Róbert és Vas Imre úr úgy kezelik ezt az ügyet, mint egy technikai kérdést. Ez nem technikai kérdés. Nem arról van szó, hogy hogy áll éppen az előkészítés. Erre nagyon sok szót nem is szeretnék vesztegetni. Másfél évvel ezelőtt Benke Barna államtitkár úrral beszéltem. Ebben az ügyben őt megkerestem 2015 júliusában, hosszan beszélgettem vele az Igazságügyi Minisztériumban arról, hogy hogy áll ez a bizonyos előkészületi munka. Abból azt értettem meg, hogy van vele foglalatosság valóban, ellenben olyan elemi kérdések még felmerültek, hogy melyik minisztérium legyen

ennek az ügynek a gazdája. Innen nem is szeretnék továbbmenni. Azt gondolom, egyetértve Bárándy Gergellyel, hogy három év alatt ezt, ha akarat van rá, politikai akarat, akkor meg lehet oldani.

A másik megjegyzésem arra vonatkozik, hogy mi az, hogy politikai PR. Először is emberek életéről van szó, nem politikai ügyekről, hanem emberek életéről, mindennapjairól, konkrétan az életükről, a halálukról, a mentális fejlődésükről, a felnövekedésükről, az egészségükről, Magyarország jövő generációjáról és egy jelentős női csoportról, akik úgy élnek közöttünk, hogy nem látszik rajtuk, hogy egyébként min kell nekik nap mint nap átmenni. Tehát ez egy emberi kérdés. Itt a politikai kérdés érdekesebb annál, minthogy ezt technikailag hogy oldjuk meg. A politikai szándék mindent elárul arról, ahogy önök erről a kérdéstről beszélnek. Nem a politikai szándék kifejezése, hogy önök sokszor elmondják, hogy egyébként tiltakoznak, és nem szeretik a családon belüli erőszakot. Az a politikai szándék kifejeződése, hogy mondjuk ma Magyarországon függetlenül az Isztambuli Egyezménytől hány olyan plakát, poszter, hirdetés szerepel a buszokon, a rendelőintézetekben, a védőnőknél, a metrókban, a Volán-buszokon, ami arról szól, hogy nem, ne hagyd ezt, és ide fordulhatsz segítségért. Én nem láttam ilyet Magyarországon még soha! Amerre elindulok az országból kifelé, a szomszédos országok ilyen plakátokkal vannak tele. Ez egy kormányzati politikai szándék, a cselekvésem lényege, hogy tájékoztatok, hogy kifejezem azt, hogy nem fogadható el az erőszak a szobák falain belül sem, ezt ki lehet fejezni a nélkül is, hogy az Isztambuli Egyezményt valaki elfogadja. Ilyen Magyarországon nem zajlik.

A másik: Pintér Sándorhoz Szabó Bence eltűnése ügyében kérdéssel fordultam december közepén. Az volt a kérdésem, hogy karácsonykor láthatja-e már ez a kisfiú, akit az apja szökésben túszként tartja fogva, az anyukáját. Ő akkor erre nekem válaszolt, amiben az szerepel, hogy igen, keresik a gyermeket. Egyébként az apja az anyját néhány naponta felhívja, mert az anyukája tartja el ezt a családot így is, hogy már évek óta nem élnek együtt. Tehát valahogy lehetne tudni, hogy hol vannak. Keresik. És mellékelte nekem egy mondatot Pintér Sándor, ami arról szól, hogy a gyermek bántalmazására vonatkozó információ nem merült fel. Egy olyan gyerek, aki a bűnöző apjával szökésben van tartva, az veszélyeztetett állapotban van, az egy bántalmazott gyerek az által az állapotnál fogva, hogy egy bűnözővel szökésben van. Hogy írhatja le Magyarország belügyminisztere, hogy itt nincs bántalmazásra utaló jel? Tehát ebből arra következtek, hogy a magyar kormány semmit nem ért abból, hogy a bántalmazás miről szól. Egy olyan gyerek, aki minden nap meghallgatja, hogy telefonon keresztül az anyját, akivel öt vagy három éve nem találkozott, az apja hogy ócsárolja, miközben pénzt követel, az egy bántalmazott gyerek. Tehát a politikai szándék a fontos, nem pedig azok a technikai ügyek, hogy mennyi idő alatt dolgozzák önök ki ennek a részleteit.

Még egy dolog Bárándy Gergelynek. Nagyon sok köszönet a hozzászólásáért és a kezdeményezéséért, amelynek nagyon örülünk. Igen, bonyolult dolog ez. Hiszen olyan dologról van szó, amiket nem látunk. Ez a bizonyos egyezmény azért olyan nagyszerű, mert rengeteg, más országokban kipróbált módszert javasol és tesz nyilvánvalóvá, hogy hogy kell ezeket a bonyolult ügyeket kezelni. Mondok megint csak Szabó Bence ügyében egy példát. Ennek a kisfiúnak az anyukája évekkal ezelőtt konkrétan elmenekült innen a gyerekével, mert olyan szintű zaklatásban volt része. Angliába ment egy olyan országba, amely nem ratifikálta az Isztambuli Egyezményt. A kisfiú az apjával utána ment. Ez az asszony, akit egyébként már évek óta zaklatott és bántalmazott ez a férfi, visszafogadta őket. Miért? Mert szereti a gyerekét, meg azért, mert azt remélte, hogy esetleg mégis tudnak egy család lenni. Néhány héten belül olyan súlyos bántalmazásokat szenvedett el, hogy az angol hatóságoknál ezt jelezte.

Néhány napon belül ezt a bántalmazó férfit az angol hatóságok, akik nem írták alá az Isztambuli Egyezményt, ezt a férfit kitiltották abból a három városból, ahol ez a nő a gyermekeivel él és megfordul munkáügyben, ezt ott megoldották. Mert az angol hatóságok, függetlenül az Isztambuli Egyezmény aláírásától, tudják, hogy bántalmazó ügyben a távoltartást hogy kell megoldani. Mi történt? Néhány héten belül ez a férfi hatalmas cirkuszt csinált Magyarországon, visszajött a kisfiúval és a magyar hatóságok neki ítélték, ennek a bántalmazó apának továbbra is a gyermeket. Nagyon-nagyon sok történetet tudnék mondani, a lényeg az, hogy lehet tudni, hogy mit kell csinálni, van ennek nagyjából 15-20 éves nemzetközi gyakorlata. Ausztriában, most nem tudom, hogy Ausztria aláírta-e vagy nem, amely körülbelül akkora ország, mint a miénk, nem gondolom, hogy erőszakosabbak lennének vagy kevésbé erőszakosabbak lennének az emberek, mint mi. Nagyjából ez egy hasonló kultúra. Ott évente öt nő hal meg ilyen bűncselekmény miatt, Magyarországon meg ötven. Ez a különbség! Ez múlik azon, hogy egy állam akar-e és képes-e beavatkozni és fellépni hatékonyan a nők és a családon belüli erőszak ellen. Ez az, amit önökön számon kérünk, ez a politikai szándékot és az, hogy ettől függetlenül ezt nap mint nap megmutassák. Az Isztambuli Egyezmény aláírása ezt a politikai szándékot mutatná fel az önök részéről, és természetesen utána még nagyon-nagyon sok teendő van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadettnek adok szót.

Dr. Szél Bernadett reflexiói

DR. SZÉL BERNADETT (LMP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. A személyeskedő megjegyzésekre nem fogok reagálni, mert méltatlannak érzem őket az üggyhez. Viszont a politikai PR-ra vonatkozó kitételel kénytelen vagyok visszautasítani. Azt gondolom, hogy az a párt, amely a migráns válság kapcsán egy plakátkampányt csinál ezzel a témával kapcsolatban és különbséget tesz magyar férfiak és nem magyar férfiak között, politikai PR-kampánnyal az ég világon senkit ne vádoljon.

Nagyon örülök és nagyon köszönöm a támogató megjegyzéseket az ellenzék soraiból. Nagyon előremutatónak érzem az igazságügyi miniszter meghívását. Annál is inkább, mert talán önök nem tudják, de létezik egy nők elleni erőszakkal foglalkozó munkacsoport, amely az Igazságügyi Minisztérium égisze alatt működik immár évek óta. Nagyon helyesen mondta Vas Imre képviselőtársunk, hogy ők dolgoznak. A probléma az, hogy senki nem tudja, mit dolgoznak. Ugyanis kikértem az üléseik jegyzőkönyvét és letitkosították. Azt mondták, hogy nem férhetek hozzá. Namost, ha ők olyan parázsmunkát végeznének a bizottságban, szerintem büszkén mutatnák meg az ellenzéki képviselőknek, hogy milyen előremutató munkatevékenység zajlik az Isztambuli Egyezmény ratifikálásának előkészítése érdekében. Ehhez képest közölték, hogy ezek titkos adatok és nem fogok hozzáférni. Ha továbbra is fenntartják ezt a véleményt, akkor most mondom önöknek, hogy a Nemzetbiztonsági bizottságban fogom ezt napirendre kérni, mert azt gondolom, hogy titkos adatokat nem lehet csak így-úgy-amúgy készíteni, indokolják meg, hogy miért titkosak ezek az adatok, vagy ha nem, akkor állják a sarat, mert addig fogjuk önöket tetemre hívni ezzel kapcsolatban, míg meg nem mondják, hogy az adófizetők pénzén mit csinál ez a munkacsoport éveken keresztül. *(Zaj.)* Nyilván nem arra a célra szolgál, hogy Vas Imre képviselőtársunk bejöjjön ide a bizottságba - bocsánat, a szó nálam van - és elmondja, hogy milyen keményen dolgoznak. Ilyen nincs! Vagy dolgozzanak és mutassák meg a munkájuk eredményét, vagy mondják azt, hogy nem tesznek keresztbe egy szalmaszálal sem.

A titkosított jegyzőkönyveken túlmutatóan, képviselőtársaim, játszhatjuk azt a játékot, hogy melyik külföldi ország hol tart ezzel a procedúrával kapcsolatban meg

hol nem. De ha az ET honlapját böngésszük, akkor lássuk meg azokat az országokat is, akik még abban az évben ratifikálták vagy aláírták, vagy alig egy éven túl intézték el ezt a procedúrát. Mondom önöknek a történet másik felét is, hogy mindent lássunk. Ott van például Bosznia-Hercegovina, 2013-ban aláírta, ratifikálta. De ott van Szerbia, Törökország, Olaszország, Dánia, egy év különbséggel tette meg ugyanazt. Tehát lehet ilyen adatokkal dobálózni és szórakozni a bizottságban, de azt gondolom, hogy ez végtelenül méltatlan, itt gyermekekről, bántalmazott nőkről beszélünk. Egyébként engem nem érdekel igazából, hogy mi van az önök fejében azzal kapcsolatban, hogy más országokban mi megy. Önök Magyarországot vezetik, kormányon vannak, ezért önöket fogom számon kérni azzal kapcsolatban, hogy Magyarországon mi a helyzet. Ugyanezzel a logikával egyáltalán nem érdekel, hogy a korábbi kormányok mit csináltak ezzel kapcsolatban. Engem az érdekel, hogy önök most miért nem csinálnak semmit. Erre az egy kérdésre válaszoljanak nekem!

Nem titkosított jegyzőkönyvekre van szükségünk, meg más országokra való mutogatásra, meg nagy szóbeli ígéretekre, hanem munkára és eredményekre vagyunk kíváncsiak. Sokadik bizottsági ülést harcolom végig önökkel és piszkosul nem tudnak semmiről beszámolni, ami érdemi javulás lenne. Azt gondolom, hogy az egy teljes szegénységi bizonyítvány, ha egy ellenzéki képviselőnek azzal képesek egy ilyen témában visszavágni, hogy politikai PR-akciókat csinál. A jeges szélben és az ónos esőben nem azért áll az ember aktivistákkal, mert politikai PR-akciókat akar csinálni, hanem azért, mert valamit el akar érni. Ha mást nem feltételeznek rólunk, akkor azt feltételezzék, legyenek kedvesek, hogy ezt az ügyet mi azért visszük, mert pontosan tudjuk, hogy Magyarországon erre szükség van és meg kell tennünk annak érdekében, hogy végre haladás legyen.

Szeretnék még néhány dolgot megemlíteni önöknek. Itt van Balogh József fideszes ex-képviselő és ex-polgármester, a vakkomondoros képviselő esete. Önök nem tudom, hogy tudnak a választópolgárok szemébe nézni, ez az ember közös megegyezéssel távozott a Fidesz frakcióból, nem kérték vissza a mandátumát, vígan nyomogatta a gombot független képviselőként. 1151 napot vártunk arra, hogy lemondjon a tisztségéről. Ott van például a lúgos orvos néven elhíresült orvos esete, aki 4 év börtönbüntetést és 5 év orvosi hivatástól való eltiltást kapott. Azt gondolom, ez is egy fontos pont kell hogy legyen, hogy itt fel kell készíteni az ügyészeket, képzésnek, felkészítésnek, szemléletformálásnak van a helye Magyarországon. Ezt a társadalom kinn, nem itt benn, a parlament melegében, hanem kinn dübörögve kéri. Hatalmas felháborodás van már ezekből az ügyekből. Szeretném, ha megéreznék, hogy az idők változnak. Szeretném, ha megéreznék, hogy az, ami régen még belefért, hogy hallgatunk és négy fal között tartjuk ezeket az ügyeket, ez nem fér bele. Az a helyzet, hogy ez most már közügyggyé vált, ezt elértük és nagyon sok civil aktivista, áldozat és rengeteg ember együttműködésével valósult meg.

Annyit kérek önöktől, hogy vegyék fel a ritmust és csinálják meg úgy a törvényeket, hogy a társadalom jólétével és a döntő többség igényével találkozzon. Az Isztambuli Egyezmény erről szól. Vas Imre képviselőtársam, legyen kedves, ne kérje rajtam számon, hogy nem konkrét lekodifikált törvényjavaslatokat adok be, nem én vagyok kormányon, nem én vezetem az Igazságügyi Minisztériumot, de ha egyszer odajutok, garantálom önnek, hogy ott lesz! Most viszont számon kérem önt, a kormányát, a miniszterét és az egész frakciót, de még a szomszéd frakciójukat is, hogy miért nem tesznek semmit az ügy érdekében.

Még egyszer nagyon köszönöm az ellenzéki pártok támogatását. Számítunk az együttműködésre a továbbiakban is. A fideszes és KDNP-s képviselőktől meg azt kérem, hogy egy kicsit gondolják végig, hogy ez a történet miről szól nekik, nézzenek egy kicsit magukba és ne tegyenek olyan kijelentéseket, mint amit Répássy

képviselőtársunk tett, hogy ő akárhogy is fog szavazni, támogatja az Isztambuli Egyezményt. Ön egy országgyűlési képviselő. *(Dr. Répássy Róbert: Sőt! Sőt, személyesen támogatom!)* Ha valamit úgy gondol, akkor úgy szavazzon, ne azzal ellentétesen, legyen kedves! Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak egy megjegyzés. A zárszóban feltenni kérdéseket azért nem nagyon ildomos, mert a levezető elnök a zárszó után senkinek nem adhat szót, úgyszólván senki nem tud válaszolni.

Túlvagyunk a két zárszón. Mint említettem önállóan kell szavaznunk a határozati javaslatokról. Először szavazásra teszem fel a 12907. számú határozati javaslatot, amelyet Szelényi Zsuzsanna független képviselő asszony terjesztett elő. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a tárgysorozatba vételt. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 3 igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Olyan nincs. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Nyolc tartózkodással nem ment át.

Következik a 13052. számú határozati javaslat, amelyet Szél Bernadett képviselő asszony és társai, az LMP-s képviselők nagy része terjesztett elő. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a tárgysorozatba vételt. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 3 igen szavazat. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Nyolc tartózkodással a bizottság nem vette tárgysorozatba. Most lehetne az ügyrendi kérdésről szavazni, de megállapodtunk. *(Dr. Bárándy Gergely: Benyújtjuk írásban!)* Igen, köszönöm szépen.

Az MSZP képviselőcsoportjának megkeresése Kövér László házelnök 2016. november 21-ei ülésvezetése tárgyában (IUB/60-1/2016) (Állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban)

Tisztelt Bizottság! Az elfogadott napirendünk szerint most a következő pontunk az MSZP képviselőcsoport megkeresése a 2016. november 21-ei ülésvezetés tárgyában. Minden képviselő megkapta az MSZP frakcióvezetőjének indítványát. Van egy dátumelírás, de ennek nincs jelentősége. A kérelemben 20-a van, az vasárnap, ez azonban 21-én történt. Mindenki megkapta az általunk elkészített állásfoglalásra vonatkozó javaslatot. Ennek is az az indoka, ami a mai bizottsági ülésen már többször elhangzott, hogy megvan a mód arra, hogy a házszabály szerint eljárva a napirend elfogadása előtt egy órával lehet írásban indítványozni a frakcióvezetőnek a napirend-módosításra tett javaslatot. Itt nem ez történt. Ebből a történetből viszont ezt az állásfoglalást javasolom elfogadni. A javaslat fölött megnyitom a vitát. Ki kíván hozzászólni? *(Dr. Bárándy Gergely jelentkezik.)* Bárándy képviselő úr!

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Gondolom, nem okozok meglepetést azzal, hogy nem támogatnám a határozati javaslat-tervezetet, hiszen az én meglátásom szerint Kövér László ülésvezető elnök megsértette a házszabályi rendelkezéseket. Ezt kellene tartalmaznia a határozati javaslatnak. Erre is teszek indítványt, tehát hogy más tartalmú határozati javaslatot fogadjon el a bizottság.

Először is úgy vélem, hogy ügyrendi javaslat megtételére a vita bármely szakaszában lehetőség van, ezt a házszabály is tartalmazza, illetve általában a képviselői beszédjognak a része. A határozati házszabály 19. § (1) bekezdésére hivatkozok elsősorban. Másrészt hivatkoznék az országgyűlési törvény 2. § (2) bekezdés f) pontjára, amely szerint az Országgyűlés ülésének részrehajlás nélküli

vezetésére kötelezett a levezető elnök pártállástól függetlenül. Kövér László pedig immáron sokadszor nem így járt el, nem ezt tette. Gyakorlatilag akkor megállította Tóth Bertalan képviselőtársunk, frakcióvezető úr felszólalását, amikor még ki sem derülhetett abból, hogy ez egyébként ügyrendi javaslat vagy sem, illetve az ügyrendi javaslat mit tartalmaz. Egy perc áll rendelkezésére minden képviselőnek, hogy az ügyrendi javaslatát megtegye, és aztán indokolhatja. Ennek az egy percnél töredékét tudta kihasználni a frakcióvezető úr és utána gyakorlatilag azonnal megvonta a szót tőle a levezető elnök. Márpedig ha abban a helyzetben sem volt a levezető elnök, hogy megítélhesse, hogy például milyen javaslatot kíván tenni a frakcióvezető úr, akkor a pártatlan ülésvezetés követelményének sem tett eleget és azzal is megsértette a házszabályt, hogy nem hagyta elmondani a felszólaló országgyűlési képviselőnek az ügyrendi javaslatát.

Utána, amikor az egy percben kifejtette volna a frakcióvezető úr a javaslatát, nyilván több lehetőség állt volna rendelkezésére az ülést levezető elnöknek, hogy döntsön arról, hogy ennek helyt ad, nem ad helyt, szavazást rendel el, engedi-e a hozzászólásokat, minek minősíti. De elég nehéz valamit valaminek minősíteni, mielőtt annak a tartalmát az ember megismerné. Éppen ezért, azt gondolom, nem kétséges az, hogy a levezető elnök megsértette mind a részrehajlás nélküli ülésvezetésre vonatkozó szakaszokat, mind pedig a HHSZ 19. § (1) bekezdését, amely az ügyrendi felszólalás lehetővé tételéről szól. Éppen ezért tehát, tisztelt elnök úr, azzal a javaslattal állnék elő, hogy a bizottság azt a verziót szavazza meg, mely szerint megsértette az ülésvezető elnök a házszabályt, illetve az országgyűlési törvényt és az előterjesztett javaslatot pedig ne szavazzuk meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, az az indítványa, hogy a Tóth Bertalan frakcióvezető úr által beadott indítványt... *(Dr. Bárándy Gergely: Igen, tartalmilag azokat ismertettem.)* Köszönöm. Egyébként a felszólalásával kapcsolatban arra felhívom a figyelmét, hogy az anyag utolsó oldala a jegyzőkönyv-kivonatot tartalmazza és tessék tüzetesen elolvasni Tóth Bertalan felszólalását, mielőtt azt tetszik mondani, hogy az elnök azt sem tudta, mit akar. Ezek után Répássy Róbert képviselő úrnak adók szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Igen, elnök úr, ott folytatom, ahol ön abbahagyta. Tehát felolvasom, tisztelt bizottság, a jegyzőkönyvből azt a mondatot, hogy mit indítványozott Tóth Bertalan. „Indítványozom, hogy az Országgyűlés a most elfogadott napirend ellenére a holnapi ülésen ne döntsön az új alkotmánybírák megválasztásáról.” Pont. Tehát elmondta Tóth Bertalan a javaslatát, utána az indoklását mondta el még egy mondatban, de a javaslatát elmondta. Ezt követően közölte vele a házelnök, hogy ez nem ügyrendi indítvány. Valóban, hiszen a napirend módosítására vonatkozó indítványt tett valójában a frakcióvezető, amikor annak a házszabályi feltételei megvannak, hogy hogyan lehet a napirendet módosítani. Ez nem így történt meg. De mondom, még csak nem is ügyrendi az indítvány, hanem napirend módosítására irányuló indítvány. Tehát teljesen helyénvaló az, hogy nem Kövér László sértette meg a házszabályt, hanem Tóth Bertalan nincs tisztában a házszabállyal. Ez történt.

A frakcióvezető bizonyára tanult ebből és legközelebb, ha napirend-módosítást akar javasolni, akkor azt írásban meg fogja tenni az MSZP frakció.

ELNÖK: Ki kér szót? *(Jelzésre.)* Bárándy képviselő úr kért szót? Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha valamit lehet ebből tanulni, akkor az az, hogy Kövér László rendszeresen sérti meg a

házasabályt, a bizottság meg asszisztál hozzá. Ebből az esetből ezt lehet megtanulni, azt gondolom, nem pedig mást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ügyrendi indítványnak jelen esetben, azt gondolom, két része lett volna. Az egyik része valóban, amit tartalmaz a jegyzőkönyv. *(Dr. Répássy Róbert: A másik az indoklás!)* Nem! A másik része az, hogy hogy lehetett volna nem házasabállysértően eljárni, és ezt az indítványát a frakcióvezető úr meg szeretne volna tenni. Meg szeretne volna ezt tenni, onnan tudom, hogy nyilván én tudok vele beszélni és elmondta. Erre ott nem adtak lehetőséget. Itt nemcsak arról van szó, hogy azt kéri a frakcióvezető, hogy valamit vegyenek le a napirendről, hanem azért kéri, hogy vegyenek le, mert egyébként, ha nem teszik, akkor a Ház házasabállysértő módon jár el. Egyébként így is járt el. Hogy mondjam? Nem lesz jogtörténész, aki ezzel foglalkozik és vitatni fogja, hogy amikor nincs meg az alkotmánybírák jelölőbizottságában a minimális létszám, akkor nem lehet abban határozatot hozni. Hogy mondjam? Ez azért annyira nem igényel komoly elmélyült jogi tudást, hogy az ember ennek az igazságtartalmát belássa. Erre felhívta a frakcióvezető úr a figyelmet. Nem arról volt szó tehát, hogy egy napirend levételét kérte, amit ő nem szeretett volna megtárgyalni, hanem azt indítványozta, hogy azért ne tárgyalja meg a Ház, mert házasabály- és országgyűlési törvényt sértő módon fog eljárni. *(Dr. Répássy Róbert: De nem ezt mondta!)* De ezt mondta! *(Dr. Répássy Róbert: Azt mondta, hogy érvénytelen!)* Így van, és javasolt volna egy megoldást az ügyrendi javaslat keretében, amelyben megfogalmazza azt, hogy szerinte hogy lehetett volna ezt egyébként házasabállysértés nélkül megvalósítani és eljárni és mit kellett volna tenni. De ennek az indítványnak az előterjesztésére már nem adott lehetőséget a házelnök. Egy ügyrendi indítvány tartalmazhat két pontot is, az első pontot elmondhatta, a másodikat nem. Tehát fogalma sem volt, ahogy önnek sem volt fogalma róla, hiszen valóban nem tartalmazza a jegyzőkönyv. De most már van róla fogalma, mert én elmondtam önnek. Ez az, amit a frakcióvezető úr még szeretett volna hozzátenni.

Tehát azt gondolom, hogy Répássy képviselő úrnak ezért nem stimmel az érvelése. Köszönöm.

ELNÖK: Répássy képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Azt hittem, nem kell felolvasnom annak a folytatását, amit Tóth Bertalan javasolt. Így szól a jegyzőkönyv: „Ennek indoka, hogy az új alkotmánybírók jelölése érvénytelen.” Tehát először mondott egy javaslatot, azt mondta, hogy a holnapi ülésen ne döntsön az új alkotmánybírók megválasztásáról, majd azt mondta, hogy ennek indoka az, hogy az új alkotmánybírók jelölése érvénytelen. A házasabály szerint ügyrendi javaslatot lehet tenni, azt pedig röviden meg lehet indokolni. Ez megtörtént. Egyébként megjegyzem, hogy az a mondat, hogy az alkotmánybírók jelölése érvénytelen, ez nem házasabállysértés, ez egy közjogi érvénytelenségre utaló mondat, de most ebbe ne menjünk bele. A lényeg az, hogy semmi köze a házasabályhoz annak, amit mondott Tóth Bertalan, hanem azt állította, hogy érvénytelenül jelölt a jelölőbizottság az Országgyűlésnek alkotmánybírókat és ezért módosítsa a napirendet. Tehát semmiféle ügyrendi javaslat nem volt, hanem napirend-módosítási javaslat volt, ami mögött egy közjogi érvénytelenséget állított a frakcióvezető.

ELNÖK: Tisztelettel átadom a szót az ülésvezetésre Vas Imre alelnök úrnak, mert hozzá kívánok szólni.

(Az ülés vezetését dr. Vas Imre, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm. Az ülésvezetést átveszem és megadom a szót az elnök úrnak.

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke: Az talán ismert a bizottság tagjai előtt, hogy az alkotmánybírákat jelölő bizottságnak is én vagyok az elnöke. Ismerem Tóth Bertalan kifogását. Az volt a kifogása, hogy a Szocialista Párt nem vett részt a jelölésben. Benne van a határozatban, amely elfogadta a jelölőbizottságot, hogy az Országgyűlés köteles helyet biztosítani és az érvényes szavazásnak nem akadálya, ha valamelyik frakció nem vesz részt a munkában. Tetszik érteni? Tehát ezt a fajta obstrukciót, amit megpróbált Tóth Bertalan kezdeményezni, visszautasítom. Ezért gyakorlatilag nem lett volna kiút, mert ő az erdőbe akarta bevinni az Országgyűlést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Bárándy képviselő úrnak és visszaadom az ülés vezetését elnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Rubovszky György, a bizottság elnöke veszi át.)

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Két megjegyzés. Egyik Répássy képviselő úrnak. Igen, közjogi érvénytelenség miatt érvelt, ami azért valósult meg, mert házszabálysértő módon járt el az Országgyűlés. *(Dr. Répássy Róbert: Szerinted!)* Oké, de ez volt az indítvány. Magyarán szólva: itt éppen hogy volt helye ügyrendi felszólalásnak, mert nyilvánvalóan ha más miatt lett volna közjogi érvénytelenség, mondjuk, mit tudom én, nem tölti be a 45. életévét az egyik jelölt, akkor az Alkotmánybírósághoz lehetett volna fordulni, hogy semmisítse meg. Bár érdekes történet, mert a saját ügyében nem járhat el. De az biztos, hogy itt azért lett volna közjogi érvénytelenség, illetve azért van az én meglátásom szerint a mai napig, mert a mi álláspontunk szerint házszabálysértően járt el.

A másik, amit megint Répássy képviselő úrnak mondok, hogy egy ügyrendi indítvány állhat két részből. Azon ne kezdjünk már el, elnézést hogy ezt a köznapi szlenget használom, rugózni, hogy a két indítványt, ami egyébként összefügg, valaki külön indokolja vagy egyben, hogy megindokolja először az indítványának az első részét, utána megteszi a második részét és azt is megindokolja, vagy pedig ezt az egészet egyben indokolja. A lényeg az, hogy a teljes indítványának a kifejtésére nem volt módja. Az, hogy egyébként az indoklást hogy fűzi hozzá, az pont mindegy. És a házszabály sem rendelkezik erről. A lényeg az, hogy nem volt meg a lehetősége megtenni az indítványt. Ha lett volna és utána az elnök másként dönt, akkor most valóban maximum abban a tartalmi kérdésben foglalhatnánk állást, hogy egyébként a bizottságnak az eljárása, már a jelölőbizottságé, jó volt vagy nem volt jó. Most nem erről van szó. Hanem arról, hogy az ülésvezetés során ezt nem tették lehetővé.

Rubovszky képviselő úrnak, elnök úrnak az álláspontjára meg csak annyit és azért nem szeretnék erről többet beszélni, mert nem ez valójában a témája ennek a mostani határozati javaslatnak, hogy meghatároz egy minimális létszámot a törvény, hogy mennyinek kell lennie a bizottságnak. Ha ez alatt van, nyilvánvalóan nem tud érvényesen határozatot hozni, mint bizottság.

Vannak kiegészítő szabályok, de azok ezt nem írják felül. Ugyanis itt nem arról volt szó, hogy nem vett részt a bizottság ülésén, hanem arról van szó, hogy lemondott a bizottsági tagságáról, így lecsökkent a bizottság létszáma, és a lecsökkent létszám alapján nem volt meg a döntéshez szükséges minimális létszám. De még egyszer

mondom, ezt a vitát azért nem érdemes most itt felnyitni, mert nem erről szól, hanem arról szól, hogy Kövér László már megint házszabálysértő módon járt el. Köszönöm.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Határozathozatal következik. Két darab határozati javaslatról kell szavoznunk. Az első határozati javaslat, amelyet Tóth Bertalan frakcióvezető úr az indítványában terjesztett elő és Bárándy képviselő úr azt tartotta fent. *(Dr. Bárándy Gergely: Így van.)* Tehát először erről szavazunk. Kérdezem a bizottságot, hogy ki támogatja azt az eseti állásfoglalást, ami a Tóth Bertalan által ellenjegyzett indítványban van. Aki támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* 3 igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem szavazat.

A második pedig az az indítvány, amelyben azt indítványozom, hogy a bizottság fogadja el azt az eseti állásfoglalást, amelyeket kiosztottunk. Aki ezt támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* 8 igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 3 nem szavazattal a bizottság ezt a határozati javaslatot elfogadta. Köszönöm szépen, ezzel a napirendet lezárom, mert befejeztük.

Most már csak egy kérdésem van Staudt Gábor képviselő úr felé, hogy most mi van a Sneider....*(Közbeszólások: Itt van! – Sneider Tamás jelentkezik.)* Jaj, bocsánat, alelnök úr! Tessék helyet foglalni! Ne haragudjon, nem láttam!

Az 1956-os forradalom 60. és a 2006-os forradalmi események 10. évfordulója alkalmából történő közkegyelem gyakorlásáról szóló T/13006. számú törvényjavaslat

Az elfogadott napirendünk szerint a képviselői indítványok tárgysorozatba vételénél a 2. pont alatti d) pontban az 1956-os forradalom 60. és a 2006-os forradalmi események 10. évfordulója alkalmából történő közkegyelem gyakorlásáról szóló 13006. számú törvényjavaslatról megnyitom a vitát. Elsőként megadom a szót az alelnök úrnak mint előterjesztőnek. Tessék parancsolni!

Sneider Tamás (Jobbik) előterjesztő szóbeli kiegészítése

SNEIDER TAMÁS (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszöntöm a bizottság tagjait. Köszöntöm a hallgatókat, a résztvevőket, azokat, akik kíváncsiak erre az utolsó napirendi pontra, és külön köszönöm, hogy a végére tették ezt a napirendi pontot. Elég nehéz volt most a közlekedés miatt eljutni Budapestre.

Az előttünk lévő törvényjavaslat előzménye közismert, hiszen a bizottság már az ősszel tárgyalt egy határozati javaslatot, amely ezen törvényjavaslat hasonló szellemében íródott. Erre én most nem is nagyon akarok kitérni természetesen.

Itt csak annyit jegyeznek meg, hogy az akkori bizottsági ülésen talán egy vagy két ellenvetés volt leginkább az akkori határozati javaslattal kapcsolatban, mégpedig az, hogy nem egy komplex törvényjavaslatot nyújtott be a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom, sőt, még az is elhangzott, hogy nem mertünk felvállalni egy amnesztiatörvényt. Azt csak halkán jegyzem meg, mi úgy voltunk vele, hogy nem akarunk fejfel nekimenni a falnak, és inkább a fokozatosság elvét próbáltuk betartani, ami talán sikeres is volt, hiszen ezen a bizottsági ülésen azért elhangzott az, hogy legalábbis elviekben - elviekben -, azzal a gondolattal, ami ott megfogalmazódott, a kormánypárti képviselők közül is többen egyet tudnak érteni, de természetesen csak akkor tudnák ezt pontosan megfogalmazni, ha egy törvényjavaslatot is látnának maguk előtt. Mi most ezt a törvényjavaslatot kívántuk prezentálni a bizottság számára.

Teljesen egyértelmű, ez talán már nem vita kérdése, hogy itt politikai ügyről van szó, egy olyan ügyről, ami a 2006-2010 közötti nemzeti ellenállás különböző

eseményeivel kapcsolatos. Engedjék meg, hogy egy nagyon kicsi történelmi kitekintést azért tegyek az ilyen nemzeti ellenállásokkal kapcsolatban, és csak magyar példákat fogalmazzak meg, hiszen tudjuk jól, hogy 1848, 1956 is, de majd mondok még egy harmadik példát is, az úgymond nemzeti ellenállás időszaka volt, különböző módon, és persze sokkal nagyobb mértékű nemzeti ellenállásról volt akkor szó. Sokan kétségbe vonják azt, hogy érdemes-e ezzel párhuzamba vonnia Hunnia Mozgalmat és a 2006-2010 közötti eseményeket. Én azért annyiban mindenképp párhuzamot állítanék fel, hogy azok az események véres események voltak, sok ezer, sőt, sok tízezer halottal jártak az 1848-as események, és ennek ellenére az akkori hatalom, Ferenc József, mindössze 7 év múlva, illetve 1860-ban, mégis amnesztiát adott azok számára, akik ellene küzdöttek fegyverrel, és próbálták kivívni a magyar szabadságot. Tehát tény és való, hogy ott volt egy komoly amnesztiatörvény. Igaz, hogy előtte, tudjuk jól, Haynau idejében 120 magyar kiválóságot kivégeztek, 2000 embert börtönbe zártak és 40 ezer embert pedig kényszersoroztak az osztrák hadseregbe.

Hasonló a helyzet '56-ban is, hiszen akkor is - ez talán kicsit már jobban hasonlít a mai eseményekhez - amnesztiában részesítette a Kádár-rendszer az akkori elkövetőket - akár Bibó Istvánt is ki lehetne emelni, tehát nagyon sok híres személyiséget, akikre felnéz a magyar társadalom -, mert úgy ítélte meg, hogy ez így jogos, és egy idő után ezek a politikai ügyek bizonyos tekintetben elévülnek. Azt már csak halkán jegyzem meg, hogy itt, ahol most vagyunk, ez a Kossuth tér, maga Kossuth Lajos is amnesztiát kapott ugyebár, vagy éppen Andrassy Gyula, az első miniszterelnökünk is 1857-ben hazatérhetett egy ilyen amnesztiának köszönhetően. Tehát van azért egy kis nagyon közeli dolog a mai gondolataim között és ezek között az események között. *(Dr. Bárándy Gergely távozik a bizottság üléséről.)*

De - és engedjék meg, hogy utolsó történelmi kitekintésként egy eseményt még idehozzak - az abszolutizmus idejében, 1860-ban megtörtént Magyarországon egy politikai esemény, amit úgynevezett kis forradalomként emlegetnek. Ez, tudjuk jól, a solferinói vereség; III. Napóleon csapásai az akkori osztrák birodalomra azt a helyzetet hozták elő, hogy Magyarországon újból forrongani kezdett a közvélemény, diáktüntetések szerte az országban, az Alföldön, Budapesten megmozdulások voltak. Ennek egyébként volt még halálos áldozata is, aki itt, Budapesten joghallgatóként élt. Hála istennek a 2006-2010 közöttieknél közvetlen halálos áldozat nem volt, de azért halkán megjegyzem, mert ott voltam annál az embernél, akit szemem lőtték, és azóta már öngyilkos lett. Azért nagyon valószínűsíthető, hogy a szeme világa elvesztése jelentős mértékben emiatt is történt. Nos, ezt az eseménysort csak azért akarom elmondani, mert akkor nem történtek nagyon komoly összecsapások. Falfirkák jelentek meg, kisebb barikádok emelkedtek, sortűztek dördültek el, amelyek során ez a joghallgató is meghalt. De viszont ezek az események, pár száz, illetve pár ezer fiatal, illetve utána már sok tízezer tüntető - hiszen Budapest lakosságának a fele kivonult a temetésre -, mind azt eredményezték, hogy aztán Ferenc József belátta, hogy valamit lépni kell, és megalkotta először az Októberi Diplomát, aztán pedig a Februári Pátenst, amit ugyan nem fogadott el még a Deák-féle Felirati Párt sem, nem beszélve a Határozati Pártról, de a lényeg az, hogy elindította azt a folyamatot, ami a kiegyezés felé vezetett.

És ehhez szeretném azért egy picit hasonlítani a 2006-2010 közötti eseményeket, minthogy magam is személyesen, gyakorlatilag minden egyes eseménynél ott voltam. És bár ma még sokan kétségbe vonják, de azzal, hogy a nemzeti ellenállás tudott működni, azzal, hogy kétharmados többsége lett akkor a Fidesznek, azzal, hogy a Jobbik nagy erővel bekerült a parlamentbe, gyakorlatilag az ország 80 százaléka elutasította az akkori Gyurcsány Ferenc névvel fémjelzett, az országot romba döntő gazdaságpolitikát, a nemzeti érzéseket folyamatosan sértő

retorikát és a különböző köztörvényes, az állam részéről köztörvényes eseményeket. Tehát abban, hogy a nemzeti ellenállás is ilyen komoly eredményt tudott elérni, és hogy fent tudta tartani a küzdelmet és ezt a nagy arányú győzelmet, abban biztos, hogy a történészek, inkább már azt mondom, hogy most is, de a későbbiek folyamán mindenképp egy pozitív folyamatot fognak megalkotni, mint ahogy a 1860-1861-es eseményekkel kapcsolatban is.

Csak ennyit szerettem volna történelmi kitekintésként említeni, mert nyilván ehhez kapcsolódik az, hogy vajon a mostani kormányzat, és egyébként nemcsak a kormányzat, hanem sajnos kivonult a szocialista képviselő, Bárándy Gergely, pedig szívesen hozzá is intéztem volna két szót, vajon erkölcsileg magasabbnak, vagy legalábbis egyenértékűnek tartja-e magát egy Haynauval kezdődő Bach-rendszerrel, vagy egy korai Kádár-rendszerrel, amelyik amnesztiát tudott adni az ő ellenségeinek.

Nagyon leegyszerűsítve politikailag ez erről szól, és nyilvánvalóan ezekről a mostani kormányzási időszakokról lesznek majd különböző vélemények pro és kontra, de egyben biztos vagyok, hogy ez a kérdés, hogy ezt hogy ítéli meg a Magyar Országgyűlés, benne lesz a történelemkönyvekben, vagy legalábbis történészek foglalkoznak vele. És én nagyon szomorú lennék, ha a mostani Fidesz-kormányzat, de még a szocialistákat is ez alatt értem egyébként, nem tennék meg azt az erkölcsi kötelességet, amit ezek az előző, sokkal, de sokkal rosszabb és erkölcstelenebb rendszerek képesek voltak, felülemelkedve a problémákon, a kiegyezés irányába mégis megtenni.

Nos, magának a törvényjavaslatnak a szövegét, biztos vagyok benne, hogy mindnyájan elolvasták, tehát ezért én most nem kívánok részleteiben belemenni, hiszen erre majd reagálni fognak képviselőtársaim. Én még annyit szeretnék hozzátenni, hogy azért az jól látható, hogy azok az ügyek, amelyek ugyan még csak első fokon lettek tárgyalva, alapvetően rongálásból adódtak, hiszen két olyan ügy van, ami 500 ezer forintig rongálást jelentett, a többi gyakorlatilag szabálysértési kategória. A bíróság, nyilván nem akarom kritizálni a bíróságot, de más is megtette még ebben a teremben is, enyhe módon, hogy nem értenek egyet ezzel a bírósági ítélettel, de nyilvánvalóan szíve joga a bíróságnak döntenie, de azért azt mindenképp tegyük párhuzamba, hogy ezzel szemben, csak azért, mert terrorizmus a vád, több, mint 6 életfogytiglannyi időt szabott ki a vádlottakra. Tehát nem ok nélkül történt az, hogy az egész társadalom, és ez alatt a szocialista gondolkodású és a liberális gondolkodású társadalmat is értem, nemcsak a Fidesz vagy a Jobbik gondolkodó és politikával, közélettel foglalkozó személyiségeit értem, még ők maguk is azt mondták, hogy ezt az ítéletet nem várták. Tehát summa summarum, politikai szempontból úgymond veszélyhelyzet, hogy így fogalmazzak, nem áll fenn senki számára, mert az egész magyar társadalom úgy érzi, beleértve a szocialista és liberális gondolkodók nagy részét, egy-két marginális személyiséget persze kivéve, hogy túlzott ítéletek születtek, hiszen ha azt nézzük, maga Budaházy György most már három éve börtönben kell, hogy legyen, és maga az ügy pedig hosszú-hosszú évek óta folyik.

Tehát maga a törvényjavaslat is igazából ezért született, mert olyan mértékben igazságtalannak tartjuk ezt az ítéletet, még ha megadnánk azt a lehetőséget, amit én kevésbé tudok megadni, hogy mindenben igazsága volt a bíróságnak. És itt engedjenek meg egyetlen egy személyes gondolatot, hogy milyen könnyű a vádlottak padjára kerülni. Amikor voltak ezek az események, Korózs Lajos sarudi vikendházánál valószínűleg történt valami tüzeset. Ez annyiból látszódott, hogy a külső szőnyegének a széle 3 négyzetcentiméteren megpörkölődött. Ekkor Korózs Lajos azt mondta, hogy nagy valószínűséggel engem tart az elkövetőnek - önkormányzati képviselőként nyilván ez lett volna a dolgom, hogy ilyeneket csináljak! *(Derűtség a Jobbik képviselőinek körében.)* Ez nyilvánvalóan meg is jelent a

vallomásban. Tehát ha akkor komolyan vette volna mondjuk a rendőrség, lehet, hogy most nem a parlament alelnökeként szólalhatnék itt fel, hanem ott ülnék Budaházy György mellett egy ilyen esemény miatt.

Vagy azért mondok még egy másikat, mert volt egy olyan fénykép, amit a szocialisták úgy meghamisítottak, hogy amikor egy rendőr sorfal előtt álltam, lobogóval a kezemben (*Mutatja.*), levágták a lobogót, és mindjárt úgy tűnt, mintha bottal verném a rendőröket. Ennyit arról, hogy az ügyek hogyan képződnek. Nyilván a bíróság azért ennél remélhetőleg komolyabban is végezte a dolgát, de az tény és való, hogy sokszor csak a szerencsén múlik az, hogy valaki milyen élethelyzetbe kerül.

Tehát summa summarum, én azért szerettem volna, ha itt van Bárándy Gergely úr is, mert én úgy gondolom, igazából ezt az amnesztiát a Szocialista Párttól kellene kérni, csak ők nincsenek hatalmon ugyebár, merthogy ellenük irányultak ezek a cselekmények. De hát nem tudjuk tőlük kérni, mert azok, akik úgymond részesei és győztesei lettek ezeknek az eseményeknek valamilyen szinten, most elnézést, ha rosszul fogalmaztam, ma, jelen pillanatban azok kormányoznak, tehát tőlük igazából nem kellene amnesztiát kérni, hanem teljesen természetes lenne, hogy ez megtörténjen, és ez a jóvátétel és a tíz évvel ezelőtti eseményeknek a lezárása végre megtörténjen.

Szerintem ez az ország érdeke is, hogy végre pontot tudjunk tenni ezeknek az ügyeknek a végére. És az már tényleg csak hab a tortán, hogy olyan személyek vannak vádlottakként, nagyon sokan, akik családos emberek, dolgozó emberek, nem folytatnak bűnöző életmódot, és akik, ha szabadon tevékenykedhetnek, akkor ennek az országnak szinte GDP-ben mérhető - ilyen sok személynél szinte GDP-ben mérhető - hasznot tudnak hajtani, míg így a családjuk tönkremehet. Így kérem, ezek alapján ezen politikai döntés meghozatalát. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

Hozzászólások, reflexiók

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt előterjesztő Alelnök Úr! Valóban, én mondtam azt, hogy bátortalan volt a semmisségi törvényjavaslat, és javasoltam, hogy akkor lássuk a közkegyelmi törvényt, hogy valójában milyen közkegyelmet javasolnak a 2006-os ügyekben részes személyek érdekében.

Na most, ebből a törvényjavaslatból valóban, hogy úgy mondjam, kibomlik teljesen, hogy mi is az álláspontjuk Budaházy és társai ügyében. Ennek a törvényjavaslatnak az 1. §-a egy eljárási kegyelemre irányul, arra, hogy azonnal szűnjön meg minden eljárás velük szemben. És javasolnak a 2. §-ban egy úgynevezett végrehajtási kegyelmet, amiből az derül ki, hogy amennyiben elítélnék őket, vagy ha már korábban elítéltek ilyen személyeket, akkor azok büntetése közkegyelem alá essen, tehát egy eljárási és egy végrehajtási kegyelmet javasolnak.

Ami engem erősen zavar, az a törvényjavaslat címe és preambuluma, a címe és indoklása, hogy így mondjam, mert abból kiderül az álláspontjuk harmadik része, hogy a 2006-os eseményeket forradalomnak tekintik. Ez van ideírva. Sőt, ami rosszabb, hogy az 1956-os forradalomhoz hasonlítják. Ezzel a szimbolikus részével szerintem később szeretnék foglalkozni, de azért itt volna néhány szavam.

Ami az eljárási és a végrehajtási kegyelmet illeti, én személy szerint azon az állásponton vagyok - megint csak azzal kell, hogy kezdjem, hogy ez a személyes álláspontom -, hogy én nem értek egyet a Budaházy Györgyék ügyében született elsőfokú ítélettel, de nyilván nem fejtettem ki, hogy melyik részével nem értek egyet

és hogyan. Én elsősorban valóban súlyosnak, eltúlzottnak tartom az ítéletet, de a magam részéről azzal nem értek egyet, hogy az Országgyűlés vegye el az igazságszolgáltatástól azt a jogot, hogy megállapítsa, hogy történt-e bűncselekmény, és hogy ezért ki a felelős. Tehát magyarul: én nem értek egyet ez eljárási kegyelemmel, nem értek egyet azzal, hogy a bíróság ne folytassa le ezeket az eljárásokat.

Én egyébként azt gondolom, és erre viszont utaltam a felszólalásomban, hogy meg kell várni ezeknek az ügyeknek a jogerős befejezését, és, megint csak hangsúlyozom, a saját álláspontom az, hogy ebben az esetben mérlegelheti az Országgyűlés azt, hogy a büntetések arányban állnak-e azzal a cselekménnyel, amiről mi tudunk, amit mi láttunk. Tehát én azt gondolom, hogy itt egy végrehajtási kegyelemről lehet szó, aminek persze feltétele, hogy előbb lefolyjanak az eljárások. Tehát én így, ebben a formában, az eljárási kegyelem miatt nem tudom támogatni, a javaslat eljárási kegyelem részét egyáltalán nem tudom támogatni.

Ami az '56-os forradalomhoz való hasonlítást vagy az ahhoz mérést jelenti, meg amit ön itt az előbb elmondott, úgymond történelmi visszatekintésként, tehát én senkit nem akarok megbántani, de azért itt Kossuth Lajos neve is elhangzott, meg az '56-os forradalmárok neve is. Több szerénységet! Tehát több szerénységet! Tehát rendben van, ők bátor emberek voltak, de az '56-os forradalmárok vagy az '56-os szabadságharcosok azért a szovjet tankokkal álltak szemben, és nem egyszer az életüket áldozták. Tehát én értem, hogy valaki szereti magát egy '56-os forradalmárhoz hasonlítani, de szerintem ez túlzás.

Én képviselőként egy ilyen törvényt meg sem szavaznék, amiben az '56-os forradalomnak, hogy is mondják ezt, a nivellálása vagy a jelentőségének a csorbítása történne meg azzal, hogy 2006-os eseményeket ehhez hasonlítsanak. Tehát ön úgy fogalmazott itt, már finomabban, hogy: nemzeti ellenállás. Erről megoszlanak a vélemények, hogy ez mit jelent, meg szerintem azon is vitatkozhatnánk, hogy ennek következtében melyik párt milyen politikai eredményt ért el. Én úgy emlékszem, hogy 2010-ben önök bekerültek a parlamentbe, tehát ez az úgynevezett nemzeti ellenállás az önök számára nyilván jelentett előnyöket. Tehát ne mondja azt, hogy ennek a Fidesz volt a haszonélvezője. De például ez politikai része a dolognak, én most ebbe nem akarok belemenni.

Tehát nekem az a bajom a javaslattal, hogy egyrészt a 2006-os eseményeket az '56-os forradalomhoz hasonlítja, számomra ez elfogadhatatlan. Beszéljünk őszintén itt, ebben a teremben, a Nagy Imre teremben; beszéljünk őszintén, ez sértés az 1956-os forradalommal szemben, az 1956-os forradalom emlékével szemben.

Ami pedig a jogi részét illeti, meg kell várni a jogerős ítéleteket. Az Országgyűlésnek szerintem egyetlen képviselője sincs abban a helyzetben, hogy megítélje, hogy ezekben a konkrét esetekben, konkrét cselekményekben kinek mi volt a szerepe, valóban van-e felelőssége, és ezért a büntetőjogi felelőssége megállapítható-e.

Tehát én személy szerint ezt a javaslatot nem fogom megszavazni, nem valószínű, hogy a képviselőtársaim megszavaznák. De annak a feltétele, hogy az Országgyűlés közkegyelmet gyakoroljon, megint csak azt mondom, az én véleményem az, hogy lássuk, hogy az elkövetőket vagy a feltételezett elkövetőket mivel vádolták meg, a bíróság mit állapított meg, és végül milyen büntetést szab ki. Mert ami hiányzik ebből az egész történetből, az, hogy nem tudjuk, hogy majd a másodfokú vagy esetleg még további bírósági szintek milyen módon ítélik meg ezeket az eseményeket.

Itt térnék vissza arra, hogy én eltúlzottnak tartom ezeket az ítéleteket, de ez a bűnösség mértékére vonatkozik - ez a bűnösség mértékére vonatkozik, nem a

büntetőjogi felelősség kérdésére. Ebben nem akarok állást foglalni. Nem akarok abban állást foglalni, hogy követtek-e bűncselekményt a jelenlévők. Ön is mondott példákat arra, hogy jobb, ha ezt nem mi ítéljük meg, nem a politikusok ítélik meg, hanem ez az igazságszolgáltatás rendes medrében zajlik. És abban igaza van, hogy tévedhet a bíróság, de ebben az ügyben több bíróság fog még eljárni, minimum egy, de lehet, hogy még további bíróság is. Tehát azért helyes lenne, ha ezt az eljárást megvárnánk.

És természetesen igaz, és én ezzel tisztában vagyok, hogy a vádlottak, korábban gyanúsítottak számára az egész büntetőeljárás egy súlyos megterhelést jelent, tehát egzisztenciálisan minden szempontból. Én ezzel tisztában vagyok, de ez az igazságszolgáltatás rendje.

Ennél tovább a magam részéről nem tudok menni, és a frakcióm nevében nem tudok nyilatkozni, de nem hallottam olyan képviselőtársamat, aki már most eljárási kegyelemben kívánná részesíteni és gyakorlatilag meg akarja állítani ezeket az eljárásokat - ez nem lenne helyes. Ez olyan szinten venné ki az igazságszolgáltatás kezéből ezt az ügyet, ami elfogadhatatlan. Tehát nem tudok mást mondani.

És azt pedig javaslom, hogy természetesen mindenki olyan mítoszt épít a saját életéről meg a saját szándékairól, amelyet akar, de az összehasonlításokkal nagyon vigyázni kell, hogy ki a forradalmár, meg ki nem, meg azért különösen Kossuth Lajossal, tehát azért erősebb önmérsékletet javaslok itt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm. Apáti képviselő úr kért szót.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Talán az elmúlt hét év egyik legkülönlegesebb javaslatát tárgyaljuk most. Semmiképpen sem egy mindennapi, egy hétköznapi javaslatról van szó.

És valóban nem lehet azt mérőszalaggal, centiméterrel vagy patikamérleggel milligrammra kimérni, hogy a 2006-os őszi események, illetőleg azt követően a 2006 őszi és a 2010. április 25-éig terjedő időszak igen markáns nemzeti ellenállása, illetőleg a 2010-es választások végeredménye között milyen szintű, mértékű ok-okozati összefüggés áll fenn, de azért az bizonyos, hogy valamilyen egyértelmű hatást, befolyásoló tényezőt jelentenek ezek az események. A balliberális oldal látványos és nagyon kívánatos összeomlása és a nemzeti ellenállás tevékenysége között azért van pozitív, jó értelemben vett összefüggés.

Most természetesen megítélhetjük ezt különbözőképpen; erre mondtam az előbb, hogy nem lehet ezt patikamérlegesen mérni. Nyilván nagyon nehéz, nincs is erre objektív mérce, de azért az, hogy a Fidesz nem biztos, hogy kétharmaddal nyerte volna ezeket a választásokat, illetőleg hogy a Jobbik eredményére is hatást gyakorolt, úgy hiszem, az nem vitás. Azon, hogy milyen mértékűt, vitatkozhatunk, de hogy van némi hatása, azért az szerintem elvitathatatlan.

Másrészt, ha már itt az igazságszolgáltatás rendjéről beszélt Répássy képviselő úr, akkor azért nézzük már meg a másik felét is, hogy és egyébként, persze, hogy nem tankokkal álltak szembe éppen ezek a szereplők, ezek a személyek, hanem azonosítószám nélküli, símaszkos rendőrterroristákkal, akik nem biztos, hogy mindannyian a magyar rendőrség kötelékében teljesítettek szolgálatot. Nem a városi legendákra akarom terelni a szót, hogy most vajon ők melyik európai vagy nem európai országból érkezhettek, de hogy ott számos súlyos katonai bűncselekményt valósítottak meg a legfelső szintű rendőri vezetők, az bizonyos.

És egyébként az akkori miniszterelnöknek is elévülhetetlen a felelőssége, aki egyenes, élő tévéadásban mondta azt, hogy ő adott parancsot vagy osztott

parancsokat akár ezek aktív rendőri magatartására, beavatkozására, akár éppen a passzivitásra vonatkozó parancsok voltak, például a tévészékház ostrománál. Élő adásban mondta el Gyurcsány Ferenc. Gyurcsány Ferencsel mi a helyzet, tisztelt hölgyeim és uraim? A nagy elszámoltatás jegyében valami 650 milliós osztalékot tudott kivenni a cégeiből, a szabad élet és a felhalmozott, összegereblyézett vagyona minden előnyét élvezheti, míg mások börtönben sínylődnek - nem akarok csúnyább szót mondani.

Tehát azért azt az oldalt is végig kellene gondolni, hogy a legfelső szintű politikai vezetőktől, a miniszterelnökkel bezárólag - most fentről lefelé haladjunk -, a rendőri felső vezetőkhöz, a rendőri középvezetőkhöz, a biztosítás vagy az adott rendőri alakulatok jelenlévő parancsnokaiig milyen felelősség merül fel. Hogy lövöldözhettek, gyakorlatilag embervadászatot tarthattak rendőrterroristák, símaszkos, azonosítószám nélküli rendőrterroristák azokban az időszakokban Budapest utcáin? Aki szagolt már rendőrségi könnygázt életében, legyen az palackos vagy gránátos kivitelű, az tudja, hogy milyen érzés. Az tudja, hogy milyen érzés az, amikor egy héten keresztül, amikor vízhez ér az ember bőre, akkor gyakorlatilag egy bőrpír keletkezik és olyan, égési sebhez hasonló és azzal járó fájdalom éri az embert, amit csak azok tudnak, akik nem a dolgozósobából, meg nem az internetről tudtak tájékozódni.

Én értem Répássy úr felvetéseit, de azért ilyen értelemben több empátiát és több óvatosságot kérnék. Tehát úgy néz ki, hogy megint azzal szembesülünk, amit egyébként a bizottsági ülés elején a letelepedési kötvényekhez kapcsolódva, az alaptörvény módosító javaslataihoz kapcsolódva mondtam, hogy a hasznot a politika privatizálta, vagy privatizálni akarja, vagy legalábbis bizonyos politikai szereplők, nem általában a politika, meg nem általában a politikusok, meg nem általában minden párt képviselői, vezetői, bizonyos politikai körök privatizálták. Az nagyon jó, az azokkal járó előnyök realizálásra kerültek, és azzal nincs semmi gond, de a kárt, a veszélyt, a kockázatot pedig, beleértve a súlyos börtönéveket, ráhárítja azokra, akik fizikailag is részt vettek ebben a küzdelemben.

Azért ez megint csak nem korrekt, tehát itt azért ezt a vonalat is végig kellene gondolni, és amikor Gergényi úr - ha jól emlékszem, de javítsanak ki a bizottsági tagtársak, ha tévedek - nem büntetéssel, hanem intézkedéssel megússza, és szemmel látható volt az első megnyilatkozásokból, hogy nem is érti, hogy neki milyen felelőssége merül fel az ügyben vagy az ügyekben, nem is értette, kicsit hasonlított egy ilyen rendőri, nem tudom, hogy az volt-e, csak kicsit, mintha hasonlított volna egyfajta rendőri szociopata vagy pszichopata lelkülethez. Mintha nem is érezné a felelősségét. Lövettek embereket, mint a nyulakat szokták az erdőben, és szerinte teljesen törvénytelen módon, és szerinte ezzel kapcsolatban minden rendben van, és ebben nincsen felelőssége. Ők megússzták, ők megússzták, kivétel nélkül mindegyik élvezte a szabad élet minden örömét. Aztán az egyszerű járőrök vagy a tömegoszlatásban fizikailag is részt vevő, nem vezető beosztású állomány pedig hát természetesen egyrészt élvezte az azonosítószám-nélküliség minden örömét, el tudtak bújni gyáva kutya módjára a símaszkok mögé. Visszaéltek azzal, hogy őket eleve olyan eszközök védték, és olyan eszközökkel rendelkeztek, amelyekkel ők tudtak komolyabb sérüléseket okozni másoknak, mások nem nagyon tudtak nekik vagy csak kisebb mértékben, és persze aztán összebeszéltek, valószínűleg hamis tanúvallomások meg egy sor ehhez kapcsolódó bűncselekmény révén kimosták egymást. Ezt egyébként nemcsak a 2006-2010 közötti események kapcsán láttuk, ettől jóval egyszerűbb és lényegesen kisebb horderejű esetek kapcsán is láttunk ilyen fajta nagyon súlyos rendőri visszaéléseket a parancsnokoktól a fizikai oszlatásban résztvevő állományig. Tehát ők megússzták, ha úgy tetszik, ők mossák kezeiket, a mai napig állományban

vannak, felvesznek akár tanácsadói, akár egyéb jogcímenek fizetéseket. A másik oldal pedig hosszú éveket vagy évtizedeket töltson börtönben?

És ez egyébként nemcsak a Budaházy Györgyről szól, hanem az egész folyamatnak a megítéléséről, az abban részt vevő más személyek, szereplők, közösségek megítéléséről, szerepéről. Azért ezeket a szempontokat is igen erősen figyelembe kellene venni.

És hát kicsit menjünk még messzebb, talán kicsit durva lesz a párhuzam vagy közvetett lesz a párhuzam. Azért rengeteg adóssága van az elmúlt negyedszázad, döntően a XX. század, az elmúlt század pártjainak. Hát olyan egyértelmű felelősöket hagytak - ha már most itt az '56-os eseményekkel vontunk párhuzamot, egyébként azért részben helyesen vagy nagyobb részt helyesen -, mint mondjuk Biszku Béla. Súlyos gondatlanságból hagyták, hogy a biológia megoldja a Biszku-ügyet. Hogy egy véreskezű kommunista bűnöző megúszhatta, és egy napot sem kellett börtönben töltenie, pedig ő aztán emberek tucatjainak, százainak az életéért felelős, közvetve elvett életeteket, mikor például kevesellte a fizikai megsemmisítések és kivégzések számát, ő luxusnyugdíjat élvezhetett a budai hegyekben, mert addig húzták-vonták az eljárást, amíg meg nem halt, és soha nem kellett felelősséget vállalnia galád tetteiért, ezt is sikerült elkenni, ezt is sikerült valahogy levezényelni, a 2006-2010 közötti szereplők pedig életük nagyobb részét húzzák le odabent, köztörvényes bűnözők között. Önök szerint.

Nyilván én is óva intenek mindenkit, hogy az Igazságügyi bizottság átvegye akár a másodfokon eljáró bíróság vagy bármilyen fokú, rendű, rangú bíróság szerepét. De azért most próbálom jogászként minősíteni azt, amit Sneider Tamás példaként elmondott, a 3 négyzetcentiméteres szőnyegmegégést, ez most, ha a hatalom érdeke úgy kívánja, akár egy közveszély okozásnak is minősíthető, ne adj Isten, emberölés kísérletének - ami akár életfogytos kategória is lehet - meg egy nevetséges szabálysértésnek is. A kettő között azért látok szignifikáns eltérést, büntetési tételben meg minden egyéb körülményt tekintve. És hát itt azért, amikor rongálási meg egyéb ügyeket minősítenek, ha egyáltalán voltak azok is, terrorcselekménynek, és egyéb nagyon komoly büntetési tételekkel sújtható tényállási minősítéseket állapított meg a bíróság, azért az minimum bicskanyitogató tud lenni. Hát azért legyenek szívesek ezekben a közvetlen és közvetett, időben közelebbi vagy időben távolabbi összefüggésekben is vizsgálni. Úgy néz ki még mindig Magyarországon - és ez most a magánvéleményem, tehát most a magánvéleményemet hadd mondjam el egy kicsit túlfűtötten, kilépve abból a helyzetből, hogy a Jobbik országgyűlési képviselője vagyok meg a Jobbik országos szóvivője, Apáti István magánvéleménye az, hogy ebből is az látszik -, hogy a mai napig ott tartunk, ugyanúgy, mint a kommunista rendszerben, hogy a hazaszeretetért, hazafias kiállításért, azért, hogy ha valaki a saját fizikai, testi épségét, a bőrét szó szerint vásárra viszi, még mindig börtön jár vagy fegyház. A hazaárulásért, a nemzeti vagyon elherdálásáért, a kommunista bűnökért pedig magas pozíciók, magas fizetések és magas nyugdíjak. Hát, ha valamiért érdemes országgyűlési képviselőnek lenni meg egyébként közélettel foglalkozó magánembernek lenni, akkor az pont az, hogy ezeken az áldatlan állapotokon közel 30 esztendővel a rendszerváltás után próbáljunk változtatni. És próbáljunk elvonatkoztatni attól például, hogy önöknek mondjuk mi a véleménye akár Budaházy Györgyről vagy társairól vagy bármelyik más szereplőről, a javaslattal érintett időszakon belül.

Úgyhogy nagyon nagy tisztelettel kérem önöket, hogy alapvetően gondolják át az álláspontjukat, és ne egy általános vagy átlagos napirendi pont vitájaként tekintsenek erre, hanem érezzék át önök is ennek a javaslatnak a minden irányban fennálló különleges mivoltát. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Ha nem, akkor az alelnök úrnak adom meg válaszára a szót.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Hát az elején mindjárt egy egyszerű dologgal kezdeném: lehet módosító javaslatokat beadni a törvényjavaslatához, és máris ott van a parlament előtt. Tehát, ha önök nem akarnák, akkor nem kéne ezt egy az egyben elvetni, rengeteg módosító javaslatot hozzá lehet tenni, és kialakulhat akár egy olyan szemlélet, ami mind a kettőnk számára elfogadható vagy mindkét oldal számára elfogadható. És én a kegyelem szentségében gondolkodva még bizony-bizony - bár mondom, nincs itt Bárándy Gergő -, de még a szocialistákat is el tudom képzelni egy ilyen törvényjavaslatban, mert hát a megbocsátás önmagában is egy nagyon szép erény, amit lehet gyakorolni is, ahogy ugye a történelemfelvezetésben mondtam, gyakorolt Kádár János, és gyakorolt Ferencz József is. Ugye itt egyedül egy történelmi kitekintés volt és erre egy reakció, én erre szeretnék csak nagyon röviden válaszolni.

Én sem azt mondom, hogy 1848 hőseivel vagy éppen 1956 hőseivel kell egy az egyben párhuzamot vonni a Hunnia-csoporttal vagy éppen ezekkel az akciókkal kapcsolatban. Mert azokat nagyobb horderejű, nagy kvalitású, mindenki által elismert személyek vitték végbe. Én csak azt mondtam, hogy az amnesztiát ők megkapták, és itt is egy amnesztiajavaslatról van szó, tehát ezért kell párhuzamba vonni velük is, és hát ne felejtjük el, hogy mondjuk, Asbóth Ferenc is megkapta a közkegyelmet, aki aztán elárulta Deák Ferenc unokatestvérét, akit talán ki is végeztek '62-ben. Tehát ott is a közkegyelem sok mindenkire vonatkozott, nem biztos, hogy mindenki megérdemelte volna, mint az a dicstelen, végül dicstelen életet élő volt honvéd ezredes.

Nyilvánvalóan én, aki ott voltam, kicsit máshogy ítélem meg azt a helyzetet - mert láttam, le tudnám jegyzetelni az összes eseményt, ami ott megtörtént -, mint aki nem volt ott. És azért egyet vegyünk figyelembe: ha a technika fejlődése nem teszi lehetővé, hogy gumilövedékekkel lőjenek, hanem éles fegyverekkel lőnek, akkor ott az a 12 ember, aki elveszítette a szemét, mert pont a szemgödrébe érkezett a golyó - igaz, hogy egy már elhalálozott -, mind meghalt volna, de ezen kívül legalább 50-100 halálos áldozattal járt volna minimum az az eseménysor egy 20 évvel ezelőtt technikai színvonalon, ami nem valósult meg - hál' Istennek. És egyébként ezért mondtam azt, hogy ezt az eseménysort én az 1860-as eseményekkel tudom szinkronba vonni, amikor hasonló méretű, hasonló akciók történtek és egyébként valamilyen szintű eredménnyel, mindenképp a politikai kibontakozás felé vezető eredménnyel. Tehát ezt szerettem volna csak történelmileg pontosítani, hogy ehhez tudom én ezt hasonlítani, és ez alapján kell szerintem megítélni ezt az eseményt. És tényleg utoljára csak megint azt tudom mondani, hogy nem kevés az a felelősség, ami most önökön van és az Országgyűlésen, mert azért történelmileg megítélik ezt az ügyet. Még, ha igazából valószínűleg csak pár ezer embert érdekel most Budaházy sorsának az ügye, illetve ez az egész ügy, annak idején sem sokan mentek ki harcolni és ellenállni '56-ban. Akkor is csak ezrek voltak, nem százezrek harcoltak ugyebár, vagy éppen a '61-es, 1861-es eseményekben is gyakorlatilag pár száz fős keménymag és pár ezer fiatal vett részt, mégis komoly horderejű ügygé váltak, és az alapján ítélték meg az utána következő időszakot. Úgyhogy én csak igazából az erkölcsi érzékre tudok hivatkozni, amikor azt mondom, hogy kérem, hogy engedjék tovább ezt a törvényjavaslatot, és változtassunk rajta, hogyha önök úgy látják jónak. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. határozathozatal következik. Ki támogatja a tárgysorozatba-vételt? *(Szavazás.)* 2 igen, ellenszavazat nélkül, 8 tartózkodással a bizottság nem vette tárgysorozatba. Alelnök úr, megvan az a lehetőség, hogy a frakció felkérheti a Ház elé a törvényjavaslatot.

Egyebek

Tisztelt Bizottság! Az egyebekben én csak azt szeretném jelezni, hogy február 20-án, délelőtt 10 órakor tartanánk olyan ülést, hogy a Választási Bizottság elnökét és a Választási Iroda elnöklét meghallgatnánk a népszavazással kapcsolatban, mert azok a jelentések itt vannak. 13 órakor kezdődik a parlament, és azon a délelőttön lenne, hogy kímélettel legyenek már a vidéki képviselőkre. Így előző este feljöhetnek, de nem kell kétszer feljönni. Nekem nincs több. Vas Imre kért szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök úrnak sok boldog születésnapot kívánnék, mert elnök úr betöltötte a 33-at, erre 40 év óta emlékezünk. *(Derűlség.)*

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Való igaz, ma vagyok 73 éves. Köszönöm szépen. *(Taps.)* Köszönöm szépen, ezzel a bizottsági ülést berekesztem. Köszönöm szépen a közreműködést.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 12 perc)

Dr. Rubovszky Györg
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: dr. Lestár Éva, Madarász Mária és Lajtai Szilvia